

BROJ 6

džuboks

magazin

ODINA I • BEOGRAD 3. OKTOBAR 1968.
CENA: 1,50 N.D. 150 STARIH DINARA

ANSAMBL
TROGGS

"FILMSKOG
SVETA"

IZLAZI SVAKOG TREĆEG U MESECU • SPECIJALNI DODATAK

PETER STAPLES

TROGGS

Četiri mladića živela su u jednoj pećini izgubljenoj među brdima u Engleskoj. Imali su duge kose, neuredne brade, odevali se u kožu ubijenih životinja. Bavili su se lovom i hranili korenjem. Uveče su, okupljeni oko vatre, pevali da bi prekratili vreme.

Grupa je sebi dala i ime: »Pećinari«. Jednoga dana, pre četiri meseca, pored pećine je prošao čovek koji je živio u lepoj kući, imao automobil i bavio se lovom na — talente. On je čuo pesmu mladića, oduševio se, ukrao ih u svoj automobil i odveo u London. Zatvorio ih je u salu za snimanje i dao im ime »Troggs«. Stvorio je prvorazredni muzički sastav i učinio ih slavnim. Bilo je to upravo tako ili gotovo tako. Mladići su doneli odluku

da žive pećinskim životom, da pokušaju nešto novo i različito. Znali su da će neko nešto napisati o toj neobičnosti i znali su šta posle toga dolazi. Njihova prednost bila je u tome što su imali autentične muzičke kvalitete i što su sva četvorica vrsni muzičari. Njihova prva ploča »Wild thing« postigla je nezapamćen uspeh.

Tako su se Troggs-i vratili civilizovanom životu. Četvorica talentovanih i ambicioznih mladića: Reg Presley, momak izuzetnog glasa, autentični fenomen koji svira i tamburu i okarinu; Chris Britton, član hora i svira solo-gitaru; Peter Lawrence Staples, bas-gitarista i pevač, i Ronnie Bond, bubnjar i pevač.

CHRIS BRITTON

TROGGS • TROGGS • TROGGS • TROGGS

RONNIE BOND

UVODNIK

Motiv je poznat: Divlji zapad. Novi svet pruža neograničene mogućnosti za egzistenciju i bogaćenje. Nadiru poslovni ljudi, farmeri, kauboiji, kopači zlata.

Ta „stara divna vremena“ su davno prošla. Zlatna groznica ne postoji više u onom prvobitnom obliku. Ali želja za brzim bogaćenjem i lakom zaradom javlja se u novom ruhu. Postoje novi zlatni rudnici u koje hrle novi „kopači zlata“. Pop-muzika je danas postala zlatan rudnik za mnoge menadžere i grupe. Laka zarada pri vukla je mnoge nesavесne organizatore koji žele brzu dobit.

U poslednje vreme čuli smo (i videli) nekoliko solističkih i grupnih koncerata VIS-ova. Većina ih je bila bez određene koncepcije (bez režije i scenarija), a neinventivnost programa izazivala je dosadu slušalaca. Izgredi se javljaju u sve većem broju.

Vidali smo i takve scene u „saloon“-u na Divljem zapadu, ali je tamo bar postojao poneki šerif koji je vodio računa o tome šta se dešava u njegovom gradu. A kod nas šerifa nema. Savez omladine, Kulturno-prosvetna zajednica, domovi kulture, razna udruženja i društva ne smatraju se pozvanima da i o tome vode računa.

Da li onda odgovornost pada na VIS-ove? Ili na anonimne organizatore? I dokle će to da traje? Valjda sve dotle dok odgovarajući faktori ne shvate da mladi nemaju zabavu kakvu žele, da nemaju moćnosti da slušaju muziku koju vole u pristojnim okvirima. Ako upravnik najveće koncertne dvorane u Beogradu ne dozvoljava da se u njegovoj sali pojavljuju „električari“, on time ne sprečava (kao što misli) atmosferu primitivizma na sličnim koncertima, već — naprotiv — olakšava neodgovornim licima da razvijaju svoj posao, omogućavajući tako cvetanje nove „zlatne groznice“. Jer ako koncerte za mlade ne organizuje onaj ko treba, onda će ih organizovati onaj ko može.

Nikola Karaklajić

džuboks magazin

Uređuje: NIKOLA KARAKLAJIĆ

SADRŽAJ:

Top liste	2
Dobar dan, kako ste	4
Susret s „Anđelima“	6
Bob Dilan brani Bitlse	7
Lado	8
„Crni biseri“	10
Bit-rat između SAD i Velike Britanije	12
Moda za vas	14
Njihov sjaj ne tamni	15
Aranžman za vas	16
Krcko Oraščić	18
Mr. Hit-Mejker	20
Hitovi	21
Ko je ko	22
Smeh na 220 volti	23
„Plamenih pet“ zapalili Prištinu	24
Vesti — kurioziteti	26
Šta će biti s Alenom Prajsom?	28
Tehnički kutak	29
Rezervisano za vas	30
Muzički telegrami, mali oglasi	32

Ivica Dolenčić (Kotoriba), Komljavec Janez (Izola), Dragica Vujičić (Foča), Macanović Slavko (Beograd), Janoš Zolnai (Petrovo selo), Željko Kaliterna (Zagreb), Valčić Đorđe (Zemun), Minić Gordana (Paraćin), Somborac Stevan (Apatin), Vujković Miloš (Subotica), Milan Stojković (Beograd) i mnogih drugih.

3. (11) Pisac džepnih knjiga (Paperback writer) — **Beatles**
4. (18) Sunčano poslepodne (Sunny afternoon) — **Kinks**
5. (4) Sloop John B — **Beach Boys**
6. (19) Sen izgubljene ljubezni — **Kameleoni**
7. (—) Žuta podmornica (Yellow submarine) — **Beatles**
8. (7) Ponedeljak (Monday Monday) — **Mama's and Papa's**
9. (9) Pomodarac (Dedicated follower of fashion) — **Kinks**
10. (—) Devojka kao ti (A girl like you) — **Troggs**
11. (8) Sunce neće više nikada sijati (Sun Ain't gona shine anymore) — **Walker Brothers**
12. (—) Crno je crno (Black is black) — **Los Bravos**
13. (6) Volim (J'aime) — **Adamo**
14. (—) Eleanor Rigby — **Beatles**
15. (—) Sunčani super čovek (Sunshine superman) — **Donovan**
16. (—) Dolaze da me odvedu (They're coming to take me away) — **Napoleon XIV**
17. (—) Bog samo zna (God only knows) — **Beach Boys**
18. (16) Tvoj rodendan — **Silucete**
19. (12) Mramor, kamen i željezo — **Roboti**
20. (—) Sve ili ništa (All or nothing) — **Small Faces**

1. (1) Oboji crno (Paint it black) — **Rolling Stones**
2. (3) Lepi flamingo (Pretty flamingo) — **Manfred Mann**

Listu smo sastavili na osnovu pisama i predloga koje su nam poslali:

džuboks ZA TOP-TWENTY
magazin "DŽUBOKSA"
KUPON IME I PREZIME _____
ŠTA VAM SE SVIDELO PROŠLOG MESECA _____ ADRESA _____
1 _____
2 _____
3 _____

Velika Britanija (NME)

Ringo Starr

1. Yellow submarine — Eleanor Rigby (Žuta podmornica — Eleonora Rigbi) — **Beatles**
2. All or nothing (Sve ili ništa) — **Small Faces**
3. God only knows (Bog samo zna) — **Beach Boys**
4. Distant drums (Udaljeni bubnjevi) — **Jim Reeves**
5. Too soon to know (Suviše brzo da se zna) — **Roy Orbison**
6. They're coming to take me away (Dolaze da me odvedu) — **Napoleon XIV**
7. Lover's of the world unite (Ljubavnici ujedinjenog sveta) — **David and Jonathan**
8. Mama — **Dave Berry**
9. A girl like you (Devojka kao ti) — **Troggs**
10. Visions (Vizije) — **Cliff Richard**
11. Got to get you into my life (Zelim da te imam u svom životu) — **Cliff Bennett**
12. Working in the coal mine (Radeći u rudniku uglja) — **Lee Dorsey**
13. I'm a boy (Ja sam dečak) — **Who**
14. Just like a woman (Baš kao žena) — **Manfred Mann**
15. I saw her again (Vidim je opet) — **Mama's and Papa's**
16. More than love (Više nego ljubav) — **Ken Dodd**
17. Hi Lili Hi lo (Haj Lili haj lo) — **Alan Price set**
18. Little man (Mali čovek) — **Sonny and Cher**
19. You Can't hurry love (Ljubav ne možeš požurivati) — **Supremes**
20. How sweet it is (Kako je slatko) — **Jr Walker and All stars**

Roy Orbison

SID (Billboard)

1. You can't hurry love (Ljubav ne možeš požurivati) — **SUPREMES**
2. Sunshine superman (Sunčani super čovek) — **DONOVAN**
3. Yellow submarine (Žuta podmornica) — **BEATLES**
4. See you in september (Doviđenja u septembru) — **IAPPENINGS**
5. Summer in the city (Leto u gradu) — **LOVIN'SPOONFUL**
6. Land of 1000 Jances (Zemlja hiljadu igara) — **WILSON PICKETT**

Supremes ▼

7. Sunny (Sunčano) — **BOBBY HEBB**
8. Working in the coal mine (Radeći u rudniku uglja) — **LEE DORSEY**
9. Bus stop (Autobuska stanica) — **HOLLIES**
10. Guantanamo — **SINDPIPERS**

Donovan

**dobar
dan,
KAKO
STE**

**SLOBODAN
MISALJEVIĆ
SLOBODAN
KOVAČEVIĆ
ŠEFKO AKŠAMIJA
NEBO HADŽI-
HASANOVIĆ
ALIJA HAFIZOVIĆ**

INDEKSI

Članovi popularnog vokalno-instrumentalnog sastava „Indeksi” najpre su izrazili svoje čuđenje što je „Džuboks”, eto, odlučio da piše i o jednom sastavu koji nije ni iz Beograda, ni iz Zagreba. Ipak, bili su zadovoljni što smo ih se setili, mada smo mi na njih i ranije mislili. U Sarajevu odnedavno postoje dva orkestra koja nose isti naziv: „Indeksi”. Ranije su postajali samo jedni „Indeksi” i drugi sastav „Lutalice”.

★ Zašto postoje „Indeksi” i „Indeksi”? Zašto se „Indeksi” i „Lutalice” jednostavno nisu fuzionisali.

— Nije reč o fuziji, ovo bi se pre moglo okarakterisati kao konfuzija. „Indeksi” postoje već četiri godine. Neki članovi prešli su u „Lutalice” i nisu hteli da se odreknu imena koje za sobom već ima određenu afirmaciju.

Ovo su reči Slobodana Misaljevića, solo gitariste grupe „Indeksi”, člana velikog plesnog orkestra Radio-Sarajeva. Da vam predstavimo članove grupe:

SLOBODAN MISALJEVIĆ (dok je imao

đugu kosu neoprično je podsećao na Boba Dilana. Sad se ošišao pa je ostao samo Boban)

SLOBODAN KOVAČEVIĆ (ritam gitara i odnedavno student elektrotehnike)

ŠEFKO AKŠAMIJA (bas gitara, šef sasta-

**„... NE MOŽEMO SE
POHVALITI DA LJUDI
NA RADIJU IMAJU RAZU-
MEVANJA PREMA NAMA.
BEZ OBZIRA NA TO
ŠTO SVIRAMO VEĆ
NEKOLIKO GODINA I ŠTO
IMAMO MNOGO SNIMAKA,
UVEK MORAMO DA POLA-
ŽEMO
NEKE AUDICIJE
KAO
DA SMO
NEKI SASVIM
NOV SASTAV...„**

va i student meteorologije, pa stoga vedri i oblačni)

NEDO HADŽI-HASANOVIC (bubnjevi, student arhitekture)

ALIJA HAFIZOVIC (vokalni solista, usna harmonika, diplomirao Akademiju za likovnu umetnost i član Udruženja. Izlagao je u Bordigeri)

★ **Kako ste proveli leto?**

— Početkom leta dobili smo angažman u Cavtatu. Posle tri meseca dobili smo otkaz jer smo bili prebučni: hotelski gosti nisu mogli da spavaju. Stranci su navikli na buku i ne smeta im, ali domaći gosti su se žalili da čak i tihe, lagane stvari svirimo suviše bučno.

★ **Jesu li ljudi u Sarajevu imali više razumevanja prema vama nego gosti u Cavtatu?**

— Ne možemo se pohvaliti da ljudi na radiju imaju razumevanja prema nama. Bez obzira na to što sviramo već nekoliko godina i što imamo mnogo snimaka, uvek moramo da polažemo neke audicije kao da smo neki sasvim nov sastav. I ovde, kao i u drugim radio-stanicama postoje producenti koji sprovode svoju volju. Kad je u pitanju radio — tu smo nemoćni. Postavlja se pitanje: kome da se žalimo? Često sviramo na igrankama. Međutim, to nije najpovoljniji ambijent za dokazivanje kvaliteta. Organizacija je gotovo uvek loša obavezama je nemoguće odgovoriti, a to često ima negativne posledice. Najčešće sviramo u „Fiskulturnom domu“ i domu kulture „Slobodan Princip-Seljo“. Mladi u Sarajevu to zovu dansingom. Međutim, u pitanju su dve

omanje prostorije, sobe, u kome se okupi mnogo veći broj mladića i devojaka no što kapacitet predviđa. Postoje klubovi diskofila pri školama, ali sve je to malo.

★ **Kako stoji s koncertima?**

— Koncerata ima. To su obično kombinacije klasične, narodne i zabavne muzike. Prema ansamblima našeg tipa mnogi imaju averziju. Najpre nije bilo sale, sad sala postoji ali je skupa a sredstava nema. Ni jedna sala neće da primi bit-sastav jer se, zbog nekih napisa u štampi, plaši da će na kraju sve biti demolirano.

★ **Valjda ipak nije sve tako crno. Momci s kojima sam do sada razgovarala bili su mnogo vedriji, sa više optimizma. Svakom nađe da se nečim pohvali, a vi se samo žalite. Pohvalite se nečim.**

— Svi članovi ansambla odlično poznaju engleski jezik, nasuprot drugima koji pevaju na ovom jeziku a ne poznaju ga i ne razumeju.

★ **Šta možete da kažete za one druge „Indekse“ koji su pozajmili od vas ime?**

— Oni uglavnom izvode brze stvari. Imaju odličnu opremu. Naša oprema još nije kompletirana. Imamo dva pojačala, a uskoro ćemo dobiti razglas.

★ **Šta još imate?**

— Imamo jednog fiću, devojke, svoje hobije i dva Bobana (Misaljević i Kovačević).

★ **Šta ste imali ranije?**

— Prvi smo imali snimljene stvari na radiju. Osim toga, u sastav smo uveli violine još mnogo pre ostalih sastava. U početku smo svirali na običnim gitarama.

Repertoar nam je bio vrlo raznovrstan. Retko sviramo festivalske melodije. To ne znači da ne izvodimo domaće stvari. Izvodimo, ali svoje.

★ **Ko je to u sastavu „svoj“?**

— Slobodan Kovačević se bavi komponovanjem. On sastavi harmoniju, a tada počinje rad na melodiji. Kolege mu pritom pomažu svojim sugestijama. Nekoliko melodija nalaze se trenutno u „fazi rada“. I jedan član nekadašnjih „Lutalica“ a današnjih drugih „Indeksa“ ima isto ime: Slobodan Kovačević. Dva Slobodana, koji su prijatelji, zajedno su komponovali melodiju „Iza sedam gora“.

★ **Koji događaj izuzetno rado pamtite?**

— Dok smo letos bili u Cavtatu, jedne večeri je u lokalu nestalo struje. Nastavili smo da sviramo na običnim gitarama i usnim harmonikama, bez pomoći „elektrike“. Svirali smo u mraku — pri svetlosti sveća.

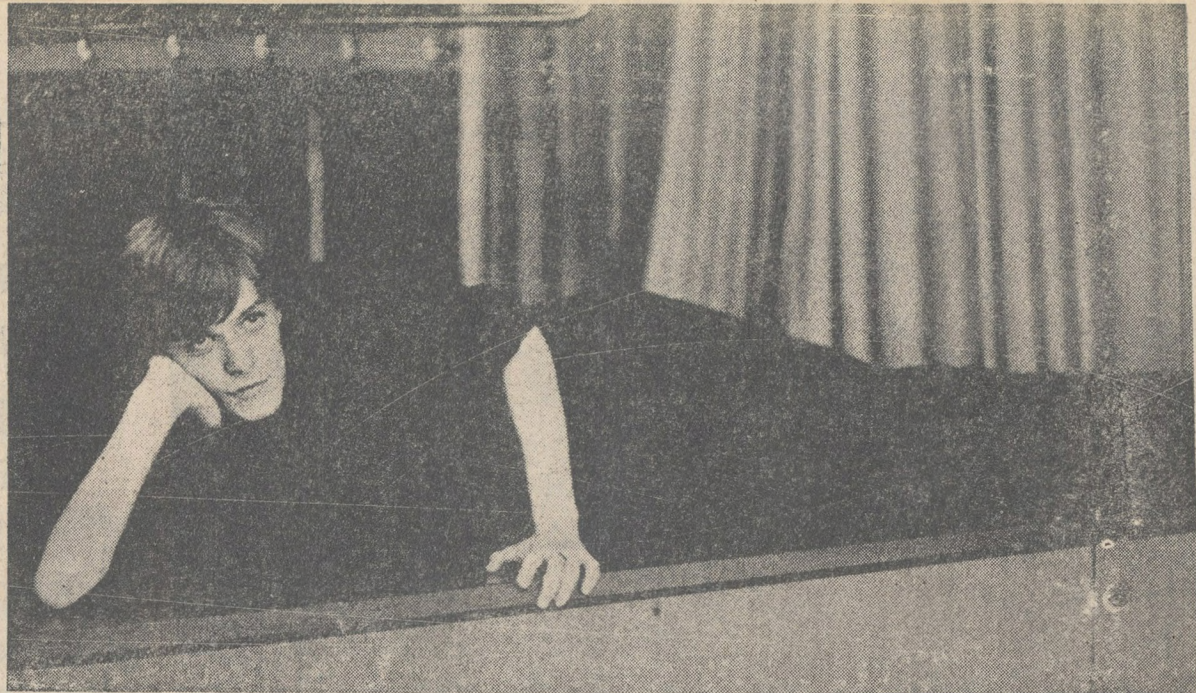
★ **Kakve su vaše želje?**

— Želimo pre svega da izvodimo tačnu muziku. Volimo folk, naročito Dilana.

Vokalni solista sastava, Alija Hafizović, uskoro odlazi u Veliku Britaniju. „Indeksi“ vode pregovore oko dolaska jednog mladog Engleza koji bi preuzeo Alijino mesto. Poznanstvo je sklopljeno u Cavtatu i „Indeksi“ su zadovoljni vokalnim kvalitetom mladog Engleza, koji je po zanimanju električar. Dakle, ansamblu predstoji još jedna izmena. No, to verovatno neće sprečiti ove mladiće da istraju u svojim željama.

V. MARJANOVIĆ

susreti

ANDEOSKI

stil

Početkom septembra u Novom Sadu je održana Gitarijada na kojoj je učestvovao i VIS „Anđeli” iz Segedina.

Kvalitet njihovog muziciranja nas je naveo da ih zamolimo za kratak razgovor. Ansambl je nastao decembra 1965, a članovi su mladići iz istog mesta. Zanimljivo je čime se „Anđeli” bave u svakodnevnom životu. Pol Istvan (1942) pohađa školu za reditelje, daje časove muzike, a u grupi obavlja dužnost menadžera; Janoš Marto (1945) — solo gitara, po zanimanju je bravar; Laslo Vagi (1945) — ritam gitara, je šumarski tehničar; bubnjar Petar Lukač (1946) je učenik; dok je „struci” najbliži bas gitarist Jožef Dinješ (1948) — on izrađuje gitare i druge instrumente. Član i sekretarica grupe je Marta Pop (1946), asisijent u apoteci.

★ *Imate li bar zajedničke hobije, kad su vam zanimanja različita?* — upitao sam šefa Istvana.

— Petar skuplja ploče, Janoš peca, Laslo se bavi crtanjem i vajanjem, a Jožefov hobi je — skupljanje starih tablica od osiguranja stambenih zgrada. Ipak imamo i zajednički hobi: sviranje. Na to i trošimo najviše vremena.

„Anđeli” su veoma popularni među vršnjacima u Segedinu, ali nas je zanimalo koliko su poznati u Mađarskoj.

Pomalo ogorčeni, odgovorili su da postoji velika nepravda prema grupama iz unutrašnjosti i da se forsiraju prvenstveno grupe iz Budimpešte. Ipak, njihovi snimci su nekoliko puta emitovani na radiju, i održali su i koncerte van svoga mesta.

★ *Većina grupa je na istom nivou i ne razlikuje se puno od drugih. Recite nam da li vi imate neku posebnu karakteristiku?*

Novi Sad: prvi uspeh „Anđela” u inostranstvu

— Imamo sopstveni stil muziciranja. U stvari, reč je o mešavini folka, bluzi i bita. Sami komponujemo svoje kompozicije, a veoma često interpretiramo i neku vrstu pozorišnog „songa”.

★ *Otkuda ideja da se bavite „songovima”, kad oni nemaju mnogo veze sa modernom muzikom?*

— Varate se! „Songovi” se veoma dobro mogu uklopiti sa modernim instrumentima, a na ideju smo došli čuvši da su Kurt Vajl i neki drugi muzičari pravili „songove” na dramske tekstove Bertolda Brehta. Mi uzimamo aktuelne teme i pevamo o njima.

Objasnili smo im da se i u našoj zemlji čine pokušaji interpretiranja „angažovane”

Janoš Marto

Petar Lukač

muzike, ali da su to plagijati engleskih i američkih kompozicija. Svi pevaju o Vijetnamu i borbi crnaca, dok domaćih tema o problemima mladih — nema uopšte. Da li je i s njima takav slučaj? Upitali smo provokativno.

— Tekstove nam piše Mikloš Vereš, poznat pesnik, inače naš prijatelj. Tekstovi su i o Vijetnamu, Ani Frank i diskriminaciji, ali se najveći deo odnosi na domaće teme. Na primer, o sticanju karijere putem veza, ili o radniku, koji celog života radi na jednom putu. Tim putem svakodnevno prolaze ljudi, kojima nikada ne pada na pamet koliko je rada i muke utrošeno da bi se on održavao.

★ *Da li ste ovakav stil uveli odjednom, ili ste publiku navikavali na njega, pošto mladi uglavnom nisu navikli na električne gitare i tekstove te vrste?*

— Prvo smo se potrudili da steknemo svoju publiku, a onda smo malo pomalo interpretirali sve više takvih kompozicija. Proletos smo održali koncert na kome smo prezentirali isključivo „angažovanu” muziku. Uspeh je bio izvanredan i to nam je bio podstrek da tako i nastavimo. Zaželeli smo puno uspeha „Anđelima”. Zar u nas nema mladih pesnika i dobrih muzičara, koji bi na maternem jeziku pevali o svojim problemima?

B. MITROVIĆ

POSLE
BUKE
KOJA
SE
PODIGLA
OKO
BITLSA,
BOB
DILAN
USTAJE
U
ODBRANU
SVOJIH
PRIJATELJA
IZ
LIVERPU-
LA

AKO SPALITE NJIHOVE PLOČE-

U zemlji u kojoj se spaljuju na lomači ideje, knjige, ploče, fotografije, novine, jednoga dana će se spaliti na lomači i živi ljudi. To ne kaže samo Dilan, to je pre jednog veka napisao jedan nemački pesnik. Istorijska je, na žalost, pokazala da je bio u pravu.

Bob Dilan je prihvatio izazivanje i ponovo je postao nekadašnji „gnevni čovek“. Pozvao je grupu novinara u svoju kuću u Njujorku i doslovno im rekao:

— Ono što pokušava da se učini protiv Bitlsa je nedozvoljeno i sramno, pogotovu što je razlog uvreda Hrista i nekih principa koji su štetni društvu. Vi poznajete stvarnost bolje od mene: američke kuće za proizvodnju gramofonskih ploča, američki izdavači, američki autori, producenti i američki agenti ne mogu da podnesu veliki uspeh mojih prijatelja iz Liverpula. Suviše su talentovani i izazivaju zbuljenost. A zatim te Džonove reči, koje su bile poštene i iskrene jer danas ljudi više vole Bitlse nego boga, izazvale su toliko skandala i prouzrokovale krik neznanica... Niko nije očekivao ovakvu izjavu, utoliko pre što manifestacije protiv Bitlsa nisu postigle onaj „uspeh“ koji su neki očekivali. Bob Dilan je pogodio istinu: kompozicije Bitlsa i Roling stounsa postižu veliki uspeh svuda i svi ih izvode. Diskografski uspeh ove dve grupe bio je izvanredan, zabrinjavajući: trebalo je preduzeti korake.

Pre nekoliko meseci jedan američki muzički list je zabeležio: „Treba zaustaviti trijumfalni pohod Bitlsa u Americi“. Mnogi su bili svedoci velikog napada koji su američki sastavi izvršili na one engleske: uzalud je jedan francuski list pre mesec dana objavio napis u kome se kaže da su američki sastavi potisnuli engleske. Pomenuti list je naveo primere grupa „Lovin' Spoonful“, „Beach Boys“ i „Mama's and Papa's“, ne vodeći računa u kojoj meri ove grupe mogu ugroziti primat Bitlsa, Stounsa, Enimalsa i drugih.

— Samo mi — rekao je Bob novinarima — samo mi pevači folka možemo učiniti nešto konkretno, ali kako smo antipatični i nezgodni, kako često bacamo Amerikanima u lice rasističku borbu i rat u Vijetnamu, nas niko ne uzima u obzir...

JEDNOG DANA ĆETE SPALITI LJUDE!

U tome je istina: ako postoji muzički žanr koji može imati uspeha u svetu i istovremeno ugroziti britanski primat, onda je to upravo folk, nezgodni folk. Ili pak „rhythm i blues“. Ali, s obzirom da je ova vrsta muzike isključiva privilegija crnaca, razgovor se vraća na temu: i crnci su za Ameriku nezgodni.

Ali vratimo se Bobu i onome što je rekao novinarima okupljenim u njegovoj kući:

— Ja ne kažem da je ono što rade Bitlsi i Stounsi uvek savršeno: smatram da oni često greše, čak i po mojim muzičkim i poetskim principima, ali ne verujem da je najbolji sistem borbe protiv ovog žanra spaljivanje na lomači. Jer, kad jedna zemlja organizuje lomaču, bila to lomača knjiga, ploča, novina, fotografija, pre ili kasnije ona će staviti na lomaču i ljude. To se dogodilo i u Nemačkoj koja je stavila na lomaču ideološke knjige Jevreja i marksista, a zatim je došlo spaljivanje miliona ljudi u pećima Aušvica i svih tih užasnih logora...

Nema sumnje: Bob nije imao dlaku na jeziku. Bio je ljut, a oni koji su prisustvovali ovom skupu kažu da je sav drhtao i da su mu u očima bile suze.

Mr. hit-mejker

Ako postoji savršenstvo patnje izraženo u notama, onda je to svakako, Crna pobuna pesme. Crni put beskrajne želje i verovanja, da u životu postoji nešto dublje i iskrenije, sažeto u nijansi uzvišene poruke i nemira, tog besmrtnog pratioca večne istine u čoveku.

Zastavu Crne poruke, prenele su do danas generacije čija imena budućnost nikada neće zaboraviti. Muddy Waters, Big Bill Broonsy, Soni Boy Williamson, John Lee Hooker, Jimmy Reed i mnogi drugi.

Bluz je, pored Spirituala i Gospel Songa najprikladniji način izražavanja svih pobuna, koje su vezane uz nemirni život i sudbinu Crnog čoveka.

Najveći Bluz-Men, koji svoje pevanje vodi isključivo linijom potpune angažovanosti svih mogućih saund pomagala — svakako je BRUK BENTON.

Pevanje ovog pedesetogodišnjeg crnca, mnogi su muzički stručnjaci, među kojima i uvaženi Jean Tronhot, nazvali — najuzvišenijim činom, koji može zaokupiti ljudsko uho.

BRUK BENTON nosi u sebi sve elemente vrhunskog pevača. Njegov dijapazon glasa toliko je, da ste u stanju pomisliti, kako to ne može izvesti jedan te isti solista. Njegov bas zbuñuje, nečnost kao da miluje ritam, a obrti u distancama fasciniraju svojom zrelošću. Početak BENTONOVE karijere, vezan

je uz malu crkvicu Candema u Južnoj Karolini. Tu je svaku nedelju pevao u horu, kojim je rukovodio njegov otac. Bilo mu je deset godina, najmanji među sedmoro braće. Uveren, da svoje misli i osećanja može jedino izraziti kroz pesmu, otisnuo se na daleki, beskrajni put nota i reči.

Danas BRUK BENTON ima iza sebe dvadeset godina potpune predanosti mikrofону i studijima.

Međutim, najveći uspeh, koji ga je stavio uz bok mogućem uverenju „Večne teme“, jeste melodija IT'S JUST THE MATER OF TIME (To je samo pitanje vremena), snimljena 1958. godine za tvrtku Mercury.

BRUK BENTON je isključivo pevač sentimentalnih melodija. Takve su, pored već spomenute kompozicije i GOT YOU ON MY MEND (U mojem si sećanju), THINK TWICE (Promisli dvaput), I GOT WHAT I WANTED (Imam sve što želim) itd.

Na polju džez, BRUK je ostvario takođe nekoliko zapaženih uspeha. To potvrđuje melodija CARAVAN. Gospel melodije CO TELL IN THE MOUNTAIN (Idi, reci to u planinu) i SHAD-BAK, svedoče takođe o fami velikog umetnika. Bluz kompozicije WALLEY OF TEARS (Dolina suza), WILL YOU LOVE ME TOMORROW (Da li ćeš me i sutra voleti) i LIE TO ME (Laži mi), ostaće u analizama ove vrste muzike, nedostižni uzor.

Vrednost pevača meri se takođe u paraleli dveju krajnosti. BENTON je i u brzim melodijama pokazao svoj univerzalni muzički nerv. Potvrda ovoga su kompozicije CAME ON BACK (Vraćanje) i DO IT RIGHT (Imaš pravo).

Nema sumnje, da su ogromnom uspehu ovog pevača pridonela imena poput: Glod Otisa, Jo Shapiroa i Shelbi Singletona.

Za vreme snimanja filma WALK ON THE WILDE SAID (Šetnja po divljoj stazi) režiser Edvard Dmitrik zahtevao je i scenu o kojoj će se pojaviti jedan pevač sa nekoliko svojih melodija. Elmer Bernstein muzički urednik filma, odlučio se upravo za BRUKA BENTONA. Taj smo film imali prilike da vidimo i na našim ekranima pod naslovom VRELA ULICA.

Neki su ga radoznalci pitali, kako uspeva u tom poslu i danas, kada svet tresu električne žice. Odgovorio je jednostavno:

— Zaista se čudim. Jedino, u što sam siguran, to je moja iskrena, do boli tužna pesma. Svoj način nastupanja ispričao sam u svojoj staroj, ispovednoj melodiji HIT RECORD. Potreban je samo zbor, mlada violina i piano, koji tiho „plače“ u alternaciji sa mnom.

Danas BRUK BENTON u Americi nazivaju MR. HIT MEJKER — ČOVEK KOJI PRAVI USPEHE.

To je doličan rezime za njegov put i uspeh, koji iskonski sagoreva uz pesmu.

Vera u neka buduća nadanja zvonu poput umorne reke, kroz tiha bekstva krvi, ka nekim srećnim, dalekim zvezdama.

Toni NARDIC

vis »orfejk«:

AMBICIJA I SPOSOBNOST

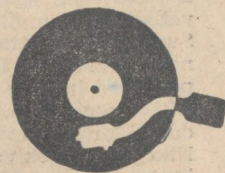
Članovi VIS-a „Orfeji“

U septembru je u Novom Sadu održana gitarijada, odnosno susret vokalno-instrumentalnih grupa iz nekoliko gradova. Najavljeno je šest učesnika: videli smo i čuli četiri

HIT OVI HIT OVI

BLACK IS BLACK

Steve Wadey (Tony Hayes) M. Grainger

Black is black
I hant my baby back
It's grey, it's grey
Since she went away, oh oh
What can I do
Cause I'm I'm feeling blue

If I hod my way
She'd be back to day
But she don't intend
To see me again, oh oh
What can I do
Cause I'm I'm feeling blue.

I can't choose,
It's too much to lose
Wy love's too strong
Wow, maybe if she would come back to me
Then it can't go wrong

Bad is bad
That I feel so sad
It's time, it's time
That I found peace of mind, oh oh
What can I do
Cause I'm I'm felling blue

Copyright by Eds. R. Mellin. 30 rue Saint
Christophe, Brussels.

Duško Božić, šef i bubnjar „Orfeja“

od kojih jedan nenajavljen. „Bezimeni“ iz Skoplja nisu stigli iz dosad neobjašnjenih razloga. Programom najavljeni „Dečaci sa Dunava“ posvadaču su se pred sam koncert pa im je nađena zamena: novosadski VIS „Zlatni akordi“. Gosti iz Sombora takođe nisu stigli. Zašto? S jedne strane postoji stalna pritužba članova vokalno-instrumentalnih grupa o tome kako nemaju gde da sviraju, kako ih poznaje mali

krug ljubitelja ove muzike. S druge strane stoji neodgovornost istih grupa koje se često ne odazivaju pozivima ili već sklopljenim angažmanima. Zašto „Bezimeni“ nisu stigli u Novi Sad? I zašto „Dečaci sa Dunava“ nisu nastupili kad je njihovo ime bilo najavljeno u programu? Moglo bi se postaviti još mnogo takvih „zašto“...

Ko je kriv? Organizator ove novosadske gitarijade bio je VIS „ORFEJI“ iz Subotice, tačnije šef ove grupe Duško Božić. Izuzev činjenice da je ranije najavljeni program pretrpeo znatne izmene, organizaciji se ne bi mogao staviti nika kakav ozbiljniji prigovor. Međutim, ko može dati odgovor na pitanje: da li je kriv organizator ili neodgovorni VIS-ovi?

Ipak, „Orfeji“ su učinili svoje. Mladi Novosadani koji su ispunili do poslednjeg mesta veliku halu Novosadskog sajma prijatno su se zabavljali puna dva i po sata. Za ovu zabavu opet je najzaslužniji VIS „Orfeji“ i gosti iz Segedina, vokalno-instrumentalna grupa „Anđeli“.

Ovo nije prvi put da se „Orfeji“ bave i organizacijom. Ovaj VIS, neosporno veoma poslovan, ima ceo svoj mali „štab“: sekretarica, advokat, blagajnik, sofer. Članovi primaju od „Orfeja“ mesečnu platu. VIS putuje svojim (gotovo svojim) autobusom: svaka relacija, bez obzira na udaljenost, košta 25.000 dinara. Autobus im iznajmljuje jedna subotička škola: za uzvrat „Orfeji“ sviraju besplatno na njenim Igrankama. Zahvaljujući dobroj organizaciji i poslovnosti, kao i uzornoj disciplini pojedinih članova grupe, „Orfeji“ su od dosadašnjih prihoda uspeali da kupe prvoklasnu opremu.

Ovaj VIS, koji postoji nešto više od godinu dana, zabeležio je veliki uspeh za vreme dvomesečnog gostovanja u Poljskoj. Ansamblu uskoro predstoji još jedna turneja po ovoj zemlji. Svi članovi grupe su učenici druge godine Ekonomske škole, osim šefa grupe Duška Božića koji je službenik. Duško nema dovoljno reči pohvale za svoje „pulene“: disciplina i velika radna odgovornost već su dali svoje rezultate, a već sada nagoveštavaju nove uspehe. Rad dostojan svake pažnje.

Disciplina i poslovnost — garancija uspeha

Preostaje nam još da vam predstavimo članove ove grupe. Osim Duška Božića koji svira na bubnjevima, „Orfeji“ su: LADISLAV KALMAN (ritam gitara), MARINKO RUDIC (bas gitara i vokalni solista) i GEZA KATANA (solo gitara). Ambicija, poslovnost i radna disciplina moraju dati svoj doprinos uspehu. Primer „Orfeja“ to najbolje potvrđuje.

V. M.

● HITOVI ● HITOVI ● HITOVI ● HITOVI ● HITOVI ● HITOVI

after math mother's little helper

What a drag it is getting old.
Kids are different today
I hear ev'ry mother say
Mother needs something today to
calm her down
And though she's not really ill
There's little yellow pill
She goes running for the shelter of a
mothers little helper
And it helps her on her way
Gets her through her busy day
Things are different today
I hear ev'ry mother say
Cooking fres food for a husband's just
a drag
So she buys an instant cake
And she burns her frozen steak
And goes running for the shelter
Of a mother's little helper
And to help her on her way
Get her through her busy day.
Doctor please
Some more of these
Outhide the soor
She took four more
What a drag it is getting old.
Men just aren't the same today
I hear ev'ry mother say
They just don't appreciate that you get
tired
They're so hard to satisfy
You can transquillise your mind
So go running for the shelter
Of a mother's little helper
And four help you through the night
Help to minimise your plight
Doctor please
Some more of these
Outside the door
She took four more
What a drag it is getting old.
Life's just too hard today
I hear ev'ry mother say
The pursuit of happiness just
seems a bore
And if you take more of those
You will get an overdose
No more running for theshelter
Of a mother's little helper
They just helped you on your way
Through your busy duying day.

yellow submarine

Lennon (Mc Cartney)

In the town where I was born
Lived a man who sailed to sea
And he told us of his life
In the land of submarines
So we sailed on to the sun
Till we found the sea of green
And we lived beneath the waves
In our yellow submarine.

We all live in a yellow submarine
Yellow submarine, yellow submarine
We all live in a yellow submarine
Yellow submarine, yellow submarine.

And our friends are all aboard
Many more of them live next door.
And the band begins to play.

As we live a life of ease
Ev'ry one of us has all we need
Sky of blue and sea of green
In our yello submarine.

stupid girl

I'm not talking about the kind of
clothes she wears
Look at that stupid girl
I'm not talking about the way she combs
her hair
Look at that stupid girl
The way she powders her nose
Her vanity shows and it shows
She's the worst thing in this world
Well look at that stupid girl
I'm not talking about the way she digs
for gold
Look at that stupid girl
Well i'm talking about the way she
grabs and holds
Look at that stupid girl
The way she talks about someone else
That she don't even know herself

She's the sickest thing in this worls
Look at that stupid girl
Well I'm sick and tired
And i really have my doubts
I've tried and tried
But it never really works out
Like a lady in waiting to a virgin queen
Look at that stupid girl
She bitches about things that she's
never seen

Look at that stupid girl
It doesn't matter if she dyes her hair
Or the colour of the shoes she wears
She's the worst thing in this world
Look at that stupid girl.

Like a lady in waiting to a virgin queen
Look at that stupid girl
She bitches about things that she's
never seen

Look at that stupid girl.
She puns like a pussy cat
Then she turns round and kisses back
She's the sickes thing in this world
Look at that stupid girl.

lady jane

My sweet Lady Jane
When i see you again
Your servant am I
And will humbly remain
Just heed this play my love
On bended knees my love
I pledge myself to Lady Jane.

My dear Lady Anne
I've done what I can
I must take my leave
For promised I am.
This play is run my love.
Your time has come my love
I've pledged my troth to Lady Jane.

Oh my sweet Marie
I wait at your ease
The sands have run out
For your ladu and me.
Wedlock is nigh my lova
Her station's right my love
Life is secure with Lady Janne.

crni
biseri:

VLADIMIR JANKOVIĆ — DŽET ● GORAN VUKIČEVIĆ
● ZORAN PETKOVIĆ ● RADAN VALČIĆ ● PRE-
DRAG JOVANOVIĆ — KRCKO ● TO SU „CRNI BISERI“

„mi nismo egoisti

mi smo
beograđani.“

Na ogrlicama mnogih mladih Beograđana, naročito posetilaca popularne „Euridike“, nanizani su biserići. I to ne obični, lažni ili pravi biseri, već Crni biseri. To nikako ne znači da su im se Crni biseri popeli do guše. Susedi doduše kažu da su im se popeli čak do glave, ali svi znaju kako komšije mogu ponekad da budu čangrizavi i nervozni. Kao da su im električari potrošili svu struju i kao da su oni krivi za sve moguće prekide. Ko ješta.

Pošto su Crni biseri, danas kao i u prošlosti, prava retkost, ozbiljno sam se zabrinula: odakle da ih izvadim? Srećom, oni se gotovo svake večeri sami „vade“ u Euridici. Dakle, pomenute ogrlice ukrašavaju biseri:

VLADIMIR JANKOVIĆ — DŽET (bas gitara)

GORAN VUKIČEVIĆ (solo gitara)

ZORAN PETKOVIĆ (ritam gitara)

RADAN VALČIĆ (vokalni solista i usna harmonika)

PREDRAG JOVANOVIĆ — KRCKO (lupa po ceo dan, pa i uveče kad svira — bubnjeri!)

Da Krcko lupa po ceo dan, kažu sami članovi sastava. Odgovor na pitanje da li još neko od članova sastava lupa, nametnuo se tokom razgovora.

★ Zašto ste Crni biseri?
— Crni su ređi.

★ Kad ste postali crni, pa još i biseri?
— Sastav postoji tri godine. U međuvremenu došlo je do nekoliko promena: solista nas je napustio pa je došao Džet. Nekad smo u sastavu imali i saksofon; menjali smo stilove. Sada najradije sviramo „ritam i bluz“ i melodije iz repertoara Rolling stounsa. Sviramo iz „satisfaction“-a (zadovoljstva). U stvari, sviramo ono što se nama sviđa.

★ A drugima?

— Teška srca.

★ To znači da ste vi sebi najvažniji, da ste egoisti?

— Nismo egoisti. Mi smo Beograđani.

★ Osim što ste Beograđani, kakvi ste još?

Za članove sastava odgovorio je Džet:

— Krcko je najrasejaniji. Dragan je flegmatičan. Zoran se izdvaja po svojoj eleganciji i osetljiv je na novac. Goran, koji je šef sastava, je najprgaviji. On je zadužen da se nervira umesto nas. Dok se on nervira — mi se smeškamo. Uglavnom: ono što on kaže, mi ne radimo. Plaši nas samo psihički.

★ Da li vas ponekad i kažnjava?

— Ko zakasni mora tri puta sam da nosi instrumente.

★ Po čemu vaš sastav treba da se upamti?
— Stekli smo popularnost na najlošijim instrumentima koji trenutno postoje u Beogradu.

★ Gde ste svirali, gde svirate i gde ćete svirati?

— Svirali smo svugde, sada sviramo u „Euridici“, a gde ćemo svirati u budućnosti to je zasad tajna. Mi smo ljudi od momenta. Ništa ne planiramo unapred jer se sve izjalovi.

★ Danas svako ponešto reklamira. A vi?

— Mi kažemo: kupujte samo Crne bisere!

★ A gde to može da se kupi?

— Trenutno nigde jer je skupo.

U tom momentu Goranu se učinilo da su odgovori njegovih drugova suviše neozbiljni. Ozbiljno, čak pomalo strogo rekao je:

— Više od svega nas interesuje kvalitet muzike. Trudimo se da sviramo najbolji repertoar. O repertoaru se brinu Džet i Goran.

— Sve pare dajem na ploče — požalio se Džet. — Sad moramo da treniramo u vadenju crnih bisera da bismo se najzad izvadili i kupili instrumente.

★ Čime se inače bavite?

— Svi smo odnedavno studenti. To je u poslednje vreme moderno zanimanje, čak ugrožava „električare“.

★ Jesu li vam ambicije na 220 volti ili još uvek na prvom semestru?

— Nemamo ambicija, jer nemamo dobre instrumente. Na priredbama na kojima sviramo i dalje piše: ulaz besplatan.

Tokom razgovora, Zoran i Radan nisu progovorili ni reči. Ni bubnjar Krcko nije bio bolje volje. Džet je objasnio:

„...Nemamo ambicija jer
nemamo
dobre instrumente...“

**IDEAL
NAM
JE
NASLO-
VNA
STRANA
„DŽU-
BOKSA“**

— Radan i Zoran čute jer je intervju besplatn, a Krcko misli samo na svoj motor. Na bubnjevima mu piše: „Ko rano rani — nije normalan“.

Inače, Džet je bokser amater. O tome nam je rekao:

— Bavim se svim sportovima osim skupljanjem leptirova.

★ Zar ne voliš leptiriće?

— Volim samo pelikane i ponekog orla.

★ Kažu da orlovi rano lete. Kuda biste vi želeli da odletite?

— Ideal nam je naslovna strana „Džuboksa“ kao još nekima. Prijatelji smo sa svim sastavima, ali u čišćenje snega i utovarivanje džakova radi kupovine instrumenata — ne verujemo. To je isto kao da kažu: „Pakovali smo maglu u gajbice“.

★ Svi su u nečem „naj“. U čemu ste vi?
— Nismo najbolji, ni najlepší, ali smo najjači. Zainteresovani neka se jave svakog dana od 11—12 časova kod Džeta.

★ Znači vi niste naj već avaj...
Džet se tuži:

— Mora da bude tako. Krcko nikad ne dolazi na vreme. Kupili smo mu čak i motor da ne bi kasnio. Sad mu se kvari motor umesto pamćenja. Šteta je što nemam protiv koga da se borim: Krcko neće da se brani, Radana to ne pogada, Zoran neće bez para, a Goran je ipak neki šef. Najsmješnji član ovog sastava, Džet, komponovao je melodiju koja nosi naziv „Don't go away from me“.

★ Zašto ti se kompozicija zove na engleskom jeziku?

— Tako je zgodnije: engleske note poznajem bolje od naših.

E, pa eto: upoznali ste i Crne bisere.

VIŠNJA MARJANOVIĆ

ZANIMLJIVOSTI

■ Na vodećim mestima svetskih lista popularnosti nalazi se ploča jedne neobične ličnosti: Napoleon XIV — pravo ime je Džeri Semjuels. Kompozicija se zove „Dolaze da me odvedu, ha ha!“, satiričkog je žanra i zbog toga je izazvala polemike. Dok mnogi diskutuju o ovom ostvarenju, Džeri Semjuels radi ono što je oduvek činio: piše pesme za Semija Dejvisa.

Izbio je Bit-rat između SAD i Velike Britanije

suviše: zbog toga mi Amerikanci, koji smo godinama dominirali svetom pesme, ozbiljno pomišljamo na revanš.

SVE SU UZELI OD NAS

Pobeda koju su Englezi odneli nad nama u stvari je Pirova pobeda. Kako su naši prijatelji preko Okeana uspeeli da se afirmišu i u Evropi i u SAD? Uz pomoć svojih pesama, reći ćete, koje su tako lepe; uz pomoć „zvuka“ iz Liverpula, koji je tako iskren i tako aktuelan; uz pomoć svojih glasova, koji su osobe i različiti. Slažem se: činjenice to dokazuju; i kako se onda ne bi slagao? Ja želim da kažem nešto drugo: kako su obojene njihove pesme, njihovi zvuci, njihovi glasovi? E, ja ću da vam kažem: one su našeg kova, američkog kova.

◀ Grupa „Beach Boys”

OVDE NJUJORK: DŽEK MODI

Biće to velika bitka! Ovde u Americi, priznali su da je protivnik vrlo snažan. Međutim, bitka je neizbežna, ali srećom, ona se vodi notama, zvuclima, poezijom i glasovima. A onaj ko pobedi biće zalsta za služan.

Bit protiv bita: SAD protiv Velike Britanije. Niko ne može da porekne da nas je britanski bit osvojio. Međutim, velika je greška verovati da je to osvajanje ne samo definitivno, već trajno.

Bitlsi, Roling stounsi, Donovan, Trogsi: u Americi se snalaze kao kod svoje kuće. To je već

Uzmite samo Bitlse koji su označili revoluciju u svetu muzike. Da, njihove pesme imaju prizvuk starih elzabetinskih balada, ali ono što je u njima živo, aktuelno i neodoljivo — to je njihova sličnost sa rokom? Pitam ja svog prijatelja Otisa Pensla, koji u ovom trenutku sedi u svojoj kancelariji u Sohou, da li je rok rođen u Liverpulu ili u Harlemu?

Znam da će mi Otis na to reći: ah, rok nije izum ni Elvisa Prisljija ni Pola Enke, već su ga ovi kopirali od crnaca. To je istina, mada rok nije čista i obična kopija crnačkog „ritma i bluza”. Međutim, muzika crnaca, kako je rečeno u celom svetu, u stvari je autentična, najoriginalnija američka muzika. Da i ne pominjem džez koji mnogim britanskim bit sastavima sva kako nije nepoznat.

STOUNSI POTIČU OD CRNACA

Pomenimo i primer Roling stounsa. Gde su oni naučili taj ritam? Da ga nisu uhvatili u La Manšu? Ne, ne: reč je o uvozu, bez plaćanja ikakvog poreza. A sad, sad biste hteli da porez plaćamo mi, slušajući otvorenih usta samo engleski bit.

Ritam Stounsa je autentični ritam „ritma i bluza”. Pokušajte da pitate Mika Džegera gde su Stounsi našli svoju inspiraciju. Reći će: u našem Čaku Beriju. Niste čuli za njega? Utoliko gore po vas. Jer, on je učitelj Stounsa i ne samo njih.

Uostalom, pogledajte imena autora mnogih pesama koji su na repertoaru britanskih grupa: ime Čaka Berija sreće se veoma često. Čak Beri: najveći pevač „ritma i bluza”. Znam da će moj prijatelj Otis kao protivrazlog pomenuti grupu „Yardbirds”. Bolje da to ne čini! Grupa „Yardbirds” inspirisala se najautentičnijim crnačkim bluzom.

I zvuci su često obojeni crnačko-američkim džezom. Čak ni upotreba „sitara”, indijske gitare koju su nedavno upotrebili Bitlsi, Stounsi i grupa „Yardbirds”, nije britansko otkriće. Ravia Sankara, i indijskog gitaristu koji je prvi primenio neke efekte i neke načine muzike Indianaca otkrili smo mi, Amerikanci. I još jednom džez je bio taj koji je prvi primenio neke efekte i neke načine muziciranja.

I pored svega toga, reći će naši rivali, engleski bit je osvojio svet. U redu: dosad sam govorio o prošlosti, ali to je bilo samo s ciljem da dokažem da su nas Englezi osvojili našim oružjem. Osvrnimo se sad na sadašnjost i budućnost.

I U LONDONU SANJAJU KALIFORNIJU

Mogli li Englezi negirati da su ih osvojile grupe kao što su „Byrds”, „Beach Boys”, „Mama’s and Papa’s”? Dovoljno je pogledati njihove top liste. Svi danas „sanjaju Kaliforniju”, jedan od najlepših turističkih centara Amerike.

◀ Džon Lenon

◀ Ansambli „Rolling Stonnes”

Englezi su se poslužili američkom muzikom da bi se borili protiv Amerikanaca, a Amerikanci se služe engleskom muzikom da bi se borili protiv Engleza. S obzirom da engleski bit izvire iz američke muzike, možemo bez straha reći da ćemo samo uzeti ono što je naše.

* * *

Mislím da je ovo prava prilika da dam Džeku ono što je Džekovo, a Americi ono što je američko.

Džek je Džek Modí. autor izveštaja iz Njujorka. Pa, dobro: niko ne poriče da je nova muzika imala samo jedan izvor inspiracije: džez, odnosno bluz. Danas ni takozvana ozbiljna muzika ne može ostati pasivna pred velikom lekcijom koja dolazi od američkih crnaca. Međutim, ja ne želim da govorim o tome, o poreklu i nacionalnosti, već o asimilaciji i rezultatima. Zar smo krivi mi, Englezi, što trenutno bolje od ikog drugog na svetu izvodimo novu muziku?

ZAR SMO MI KRIVI?

Zar smo mi krivi što su Lenon i Makartni, Džeger, Brajen Džons i Kejt Ričard rođeni na britanskom ostrvu? Dragi Džek, citirao sam trenutno najpopularnije autore. Džon i Pol, kojima se svi dive i čiju muziku izvode orkestri celog sveta. Baš pre nekoliko dana čuo sam ploču velikog crnog muzičara Djuka Ellingtona na kojoj se nalazi jedan motiv Džona i Pola, „All my loving”. Ksavijer Kugat, Frenk Čeksfild, Mantovaní i mnogi drugi snimili su kompozicije Bitlsa. Da i ne govorim o Stounsimá i njihovim kompozicijama.

OPASNA KONKURENCIJA

Već nekoliko godina SAD se u pogledu zabavne muzike ugledaju na Englesku, a sad žele osvetu. To je prirodno: komercijalna konkurencija engleskih grupa i pevača postaje sve opasnija. Sve je samo pitanje novca, trgovine, poreza...

Zeleo sam da nađem odgovor na tvoje reči i rešenje ove vrste bit-rata, baš u engleskom muzičkom svetu intervjuišući ličnosti koje su protagonisti nesporazuma. Razgovarao sam s Mikom Džegerom, Džonom Lenonom, Spenserom Devisem, Manfredom Manom, Hermanom Nunom: oni su musketari naše nove muzike. Herman Nun mi je rekao da je njegova grupa u SAD toliko popularna da mnogi veruju da je rođen u Los Anđelosu. Pitao sam ga da li američki bit može dovesti u opasnost engleski primat. Herman mi je odgovorio: „Ne. Jer, ako je „ritam i bluz” rođen u Americi, isto kao i rok, bit, novi zvuk koji se toliko dopada mladima, rođen je upravo ovde, kod nas. Mi smo uspeli da napravimo lepu mešavinu naše muzičke tradicije i one američke. Rezultat te nove muzike zove se bit...”

Džon Lenon je rekao: „Sav taj svet ja vidim samo preko objektivá mog novog fotografskog aparata. Ne kažem da u Americi ne znaju ono što znamo mi, ali još nisu ništa učinili”. Mik je rekao: „Nije reč o ratu između nas i Amerike radi uspostavljanja primata na području bita. Treba dokazati koji američki sastav prodaje više ploča od Bitlsa, Stounsa ili Animalsa”. Manfred Man je bio još precizniji: „Amerika je dala veliki doprinos modernoj muzici: džez je veliko nasleđe i to niko ne može potceniti. Ali to nasleđe je bilo zaboravljeno. Zasluga engleskih grupa je u tome što je oživila tu veliku prošlost i iznela na videlo dana mnoge divne, ali zaboravljene stvari. To je estetsko i umetničko opravdanje, ali postoji i drugo. Cinjenica je da se u celom svetu ploče engleskih pevača i sastava prodaju bolje od američkih. Sve je u tome...”

OVDE LONDON: OTIS PENSL

„Manfred Mann”

Mogao bih govoriti i o Bobu Dilanu, Bariju Mek Gvajru, Džozan Baez, o toj novoj pesmi koja se je za sobom desetina imitatora širom Evrope: odakle dolazi Antoan?

Svi su od nas uzeli folk-pesme. Amerika ponovo izbija u prvi plan ne samo svojim interpretatorima folka, već i svojim grupama. Ovog puta

ćemo postupiti kao što su postupili Englezi pre nas: poslužićemo se njihovim oružjem.

Ansambli „Byrds” je naučio engleski „sound”: sad su izmislili novi koji je sasvim američki. Njihovi inspiratori su Džon Koltrejn — jedan od najvećih džez-saksofonista današnice — i Ravi Sankar s indijanskom muzikom. A zatim Bah. Sve je to pomešano s novim „raga-rokom” koji svakako neće proći nezapaženo na starom Kontinentu. A „sound” Bič Bojsa? U stvari,

MODA Za Vas

MODA ZA JESEN

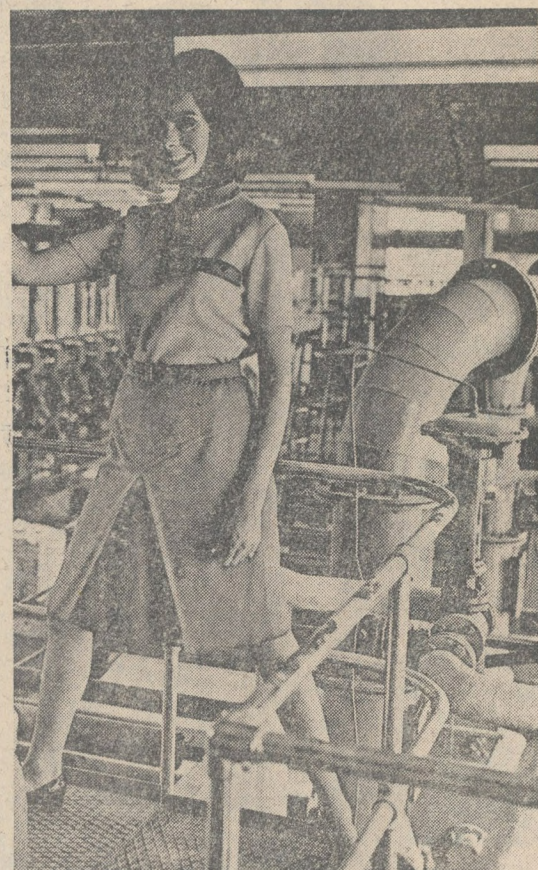
Leto je prošlo a s njim i sve one šarmantne kombinacije crnog i belog. Počela je školska godina i ponovo su oživele stare i praktične kombinacije: suknja i bluza, sportski džemperi, pantalone. Dakle, sportske kombinacije. „Džuboks” u ovom broju donosi nekoliko lepih kombinacija prikladnih za svaku priliku: sportska suknja uz nekoliko raznobojnih bluza, košuljica i majica pomoći će vam da uvek budete lepo odeveni.

Suknje od kockastih tkanina veoma su moderne. Isto tako i žaketi na dvoredno zakopčavanje. Uz ovakav komplet nose se sportske cipele i jednobojne čarape

Suknja boje duvana, sa faltom napred i širokim pojansom koji se zatvara sa dva dugmeta. Uz ovakvu suknju nosi se jednobojna košulja i čarape u nekom dezenu.

Jednobojna suknja sa širokom faltom napred i majicom ukrašenom istom tkaninom

Komplet za zimu: jednobojne pantalone, džemper sa rolkragom u istoj boji i prsluk u živom dezenu

Suknja od tkanine u škotskom tkanju, sa crnom bluzom i zaobljenim okovratnikom od iste tkanine kao što je suknja. Ovaj ansambl je namenjen sasvim mladim devojkama

NIIHOV SJAJ NE TAMNI

DOBIO
JE PET
ZLATNIH
PLOČA A DESETAK MELODIJA
JE ON LANSIRAO KAO SVETSKE
„ŠLAGERE“

dean

(Innamorata). Na fotosima iz mladih dana i na skorajšnjim — Din je maltene isti. A u međuvremenu je dobio pet zlatnih ploča, desetak ploča mu je obišlo svet, a njegov lik smo veoma često imali prilike da vidimo, jer je Din izvrstan filmski pevač, a posebno komičar. Početkom šezdesetih godina izgledalo je da se Dimova zvezda ugasila. Međutim, pre dve godine nastala je prava renesansa Din Martina. Duvače je prilagodio novom stilu interpretiranja, a i on sam se njemu priklanja. Rezultat je poznat: „Svako nekog voli“ (Everybody loves somebody), „A vrata su još otvorena mom srcu“ (And the door is still open to my heart) i druge prešle su granice lokalnih hitova i postale poznate i u nas.

Din sa podjednakim oduševljenjem peva napolitanske kancone i... recimo „Pošalji mi jastuk, na kome sanjaš“ (Send me the pillow that you dream on) i to ga čini zvezdom, koja ne tamni.

B. M.

MARTIN

Simpatični čika italijanskog porekla (pravo ime mu je Dino Kroceti), Din je jedan od najstarijih aktivnih pevača pop-muzike, ne samo u SAD nego i u svetu. Rođen je 1917.

godine, a karijeru je počeo pre dvadeset i jednu godinu. Verovatno ste se iznenadili Dinovim go dinamama. To nije čudno, jer on je uvek isti. Mladalačkim poletom peva „Hjuston“, kao što je pevao i „Zaljubljeni“

DEJVID I DŽONATAN: »LJUBAVNICI UJEDINJENOG SVETA«

☆ Rodžer Grinvej (Dejvid) i Rodžer Kuk (Džonatan) proslavili su se prethodnim uspehom „Mišel“. Dvojicu mladih interpretatora, koji su i izvrsni kompozitori, široka publika je upoznala upravo po izvrsnoj interpretaciji ove melodije iz repertoara Bitlsa. Njihov novi hit „Ljubavnici ujedinjenog sveta“ napisan je posebno za njih, dok oni komponuju melodije za druge grupe: „Fortunes“ („You've got your troubles“). Petjulu Klark, Garija Luisa, Bobija Darina i druge.

MALI LEKSIKON

„blenda“

Reč „blendovati“ (utišavati), mada „iskrivljena“ i nimalo u duhu pravopisa, vrlo se rado upotrebljava na radiju, televiziji i pri snimanju gramofonskih ploča. Naime, pri snimanju tona praktikuje se postepeno utišavanje, tako da na kraju predje u apsolutnu tišinu. „Blendovane“ ploče bile su u „modi“ do pre pola godine, ali se danas redje snimaju ploče sa utišavanjem na kraju, već se čini obrnuto. Većina današnjih ploča završava se potenciranjem nekog visokog i glavnog tona.

„RAVE“

Engleski muzički mesečni časopis. Stanpan na odličnoj hartiji, na 64 strane, sa velikim brojem fotografija u koloru, spada i najluksuznija izdanja u novinarstvu ne samo u oblasti muzičke štampe već uopšte. Pored vesti, reportaža, intervjua, tekstova i obilja drugog materijala iz oblasti muzike, donosi i niz reklama, koje ga čine isplativim. Cena mu je prilično visoka: oko 500 dinara. Tiraž, iako predstavlja poslovnu tajnu, kreće se između 30.000—50.000 primeraka (u Jugoslaviji ima oko 200 pretplatnika). Adresa lista je: RAVE TOWER HOUSE, SOUTHAMPTON ST, LONDON, W. C. 2

● ARANŽMANI
ZA
VAS

PAINT IT, BLACK

TEKST I MUZIKA

MICK JAGGER &
KEITH RICHARD

Words and Music by

(OBOJI CRNO)

1. I see a red door and I want it paint-ed black
2. I look in - side my - self and see my heart is black

Em B

No col-ours an - y more I want them to turn black I see the
I see my red door and I want it paint-ed black May-be then I'll

Em H Em D

girls walk by dressed in their sum - mer clothes I have to turn my head un -
fade a - way and not have to face the facts It's not ea - sy fac - ing up when

" D Em Em D G D

Last time
to Coda

-til my dark-ness goes. 2. I see a line of cars and they're all paint-ed
your, whole world is black. 4. No more will my green sea go turn a deep-er

A9 Em

black blue With flow-ers and my love both nev-er to come back
I could not fore-see this thing hap-pen-ing to you

Em B

I see peo-ple turn their heads and quick-ly look a-way Like a new born
If I look hard e-nough in - to the set-ting sun My love will

Em D G D Em Em D

ba-by it just hap-pens ev-'ry day. goes.
laugh with me be-fore the morn-ing comes.

CODA

G A9 B Em

ČUJTE IH SVAKAKO

JUČE (YESTERDAY) — LADO LES KOVAR

■ Činjenica da je jedan festivalski (to u nas znači — ozbiljan) pevač snimio ploču sa pop-muzikom, dovoljna je da joj posvetimo pažnju. Međutim, kad čujemo kompozicije, koje se na ploči nalaze, jedini utisak je — prijatno iznenađenje!

Kompozicije „Yesterday“, „Memfis Tenesi“ i „Sam“ (Crying in the chapel) spadaju u one koje prelaze vremenske granice običnih hitova, a dopunjene su veselom kompozicijom iz repertoara Ig Ofreja „Pusti me, devojčice“ (Laisse, moi petite fille). Ansambl Jožeta Privšeka, koji prati sve kompozicije, prikazao se u najbojijem svetlu. Eh, kad bi svi „festivalski pevači“ krenuli ovim stopama!

MALA CRVENA JAHAČA KAPA

(Lil' red riding hood) — Sam the Sham

Dosadno je kad jedan interpretator snimi dve kompozicije veoma slične, a kad ih ima više onda to već odbija. Ta je shvatio i Sam the Sham, pa je njegova kompozicija o Crvenkapi dugo bila na prvom mestu po popularnosti u SAD. Veoma simpatična pesmica, rađena na osnovi stare bajke, deluje privlačno!

Lutka, koja govori „ne“ (La poupée qui fait non)

— Michel Polnareff

■ Prvi veliki uspeh mladog Francuza je ujedno dokaz da i ta zemlja može stvarati originalne bit-kompozicije, što joj se, čak i od strane naših slušalaca — stalno osporava. Veoma melodična, sa izraženim ritmom i izvrsnom instrumentalnom pratnjom, zaslužuje da još dugo ostane među najpopularnijima!

Zanimljivosti

■ Izašla je nova ploča Frenka Sinatre „Summer wind“ (Letnji vetar). Tri dana posle izlaska plasirala se među prvih sto, a kritičari joj predviđaju uspeh prethodnog hita „Stranci u noći“.

DA LI ZNATE?

REDI-STEDI-GO

● Nedavno je grupa Hermana Hermita zabeležila veliki uspeh u popularnoj emisiji britanske televizije „Ready Steady Go“. Tom prilikom Herman i ostali izveli su melodiju „Last but not least“ i svoj poslednji veliki uspeh „This door swings both ways“.

Orbisonova nova ploča

■ Roy Orbison je brzo prežalio svoju suprugu koja je nedavno poginula u saobraćajnoj nesreći. Iako je izjavio da godinu dana neće ništa snimati, ovih dana se pojavila njegova najnovija ploča pod nazivom „Nikad neću imati ponovo šesnaest godina“.

O ČEMU GOVORI MELODIJA

„PAINT IT, BLACK“

REČI I MUZIKA: MIK DŽEGER I KEJT RİČARD

PEVA: MIK DŽEGER

TRAJANJE PLOČE: 3' i 10"

Paint it, black“ (oboj crno) je poslednji uspeh ansambla Rolling stouns. Pri slušanju ploče javlja se utisak, stečen već ranije slušajući „Aftermath“, poslednji LP Stouns, da sastav prolazi kroz laganu ili preciznu muzičku evoluciju: očigledan je napor traganja za novim putevima ili novim zvucima. Pesma je uobičajena serija glasnih razmišljanja o svetu koji nas okružuje, a u kome su Stounsi već govorili u svojim ranijim ostvarenjima.

„Vidim crvena vrata i hteo bih da ih obojim u crno; nijedna boja nije u modi kao crno. Vidim devojkice kako šetaju u svojim letnjim haljinama i moram da okrenem glavu na drugu stranu da me ne obuzme tuga. I automobili su danas crni, kao i moje misli, jer se moja ljubav neće vratiti. Vidim ljude koji okreću glavu pred problemima današnjice da bi gledali na drugu stranu; sagledavam sebe i vidim sve crno. Možda je u pravu onaj ko ne sagledava pravu stvarnost: Nije lako odupreti se prizoru sveta koji je pred nama. More nije više plavo i zeleno kao nekad i niko od nas ne zna šta mu se u idućem trenutku može dogoditi. Ne verujemo ničemu i smejemo se svemu. Vrata su crvena, a ja bih hteo da budu crna; devojkice šetaju u svojim letnjim haljinama, a ja okrećem glavu, kao da bih želeo da vidim njihovo lice obojeno crnim, crnim kao noć. Ne želim da gledam sunce, želim da vidim sve crno“.

Ploča ima orijentalni zvuk i boju, mada sama melodija nije sasvim originalna i podseća na jednu staru tursku uspavanku. Međutim, melodija je veoma sugestivna, ritmička osnova je izvanredna: osnovna karakteristika Stouns. Mik Džeger peva sa žarom i osećanjem. Ploča je bila i još uvek se nalazi visoko na listama popularnosti.

Mirej Matje — teže obolela

■ Danas napopularnija mlada pevačica Francuske, Mirej Matje, teže je obolela. Ona će neko vreme ostati daleko od koncertnih podijuma i studija za snimanje. Mirej, koja je rođena u Avinjonu 22. jula 1946. trijumfovala je nedavno u pariskoj „Olimpiji“ i zabeležila veliki uspeh na svojoj turneji po Italiji.

Krispijan snima

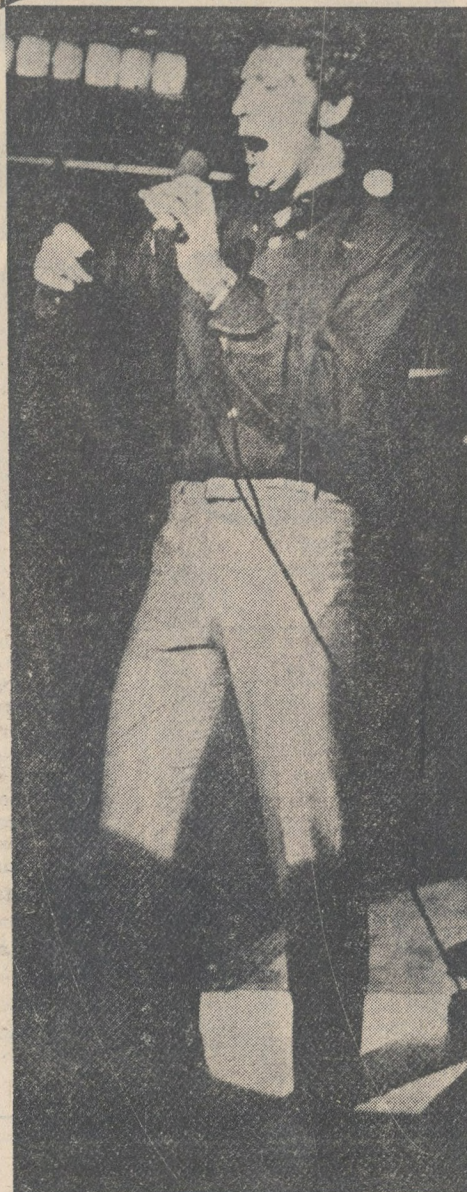
■ Krispijan Sen Piter, koji je postigao veliki uspeh melodijom „The pied Piter“, snimio je novu kompoziciju pod nazivom „Changes“, koju je napisao pevač folka Fil Oks.

Bez jedne mame

■ Nedavno je Mama Mišel (čije je pravo ime Holi Mišel Džiliem) napustila grupu „Mama' and Papa's“. Na njeno mesto došla je nova „Mama“, mlada i veoma lepa dvadesetogodišnja pevačica Džil Džibson. Dakle, i u ovoj grupi koja se proslavila hitovima „Ponedeljak“ i „Ponovo sam je video“, došlo je do izmena. Da li je izmena bila srećna — pokazće novi hit koji pripremaju.

Tom Džons šou

■ Po ugledu na druge popularne zvezde, Tom Džons čiji novi hit „This and that“ oduševljava slušaoce mnogih radio stanica, dobio je svoj šou-program. Svakog četvrtka, na televizijskoj mreži Bibisija, Tom Džons predstavlja gledaocima nekog novog pevača ili vokalno-instrumentalnu grupu.

ZAR

NISAM U PRAVU?

■ Naša štampa često donosi netačnosti o stranim pevačima. Na to smo već navikli. Ali, jedan list je objavio u informaciji sa Gitarijade u Novom Sadu: „Najviše aplauza su dobili „Bezimeni“ iz Skoplja“ A „BEZIMENI“ NISU NI DOŠLI U NOVI SAD!

■ Veoma često gledamo fotose, na kojima policija štiti članove neke grupe od preteranih izliva oduševljenja njihovih obožavalaca. Međutim, beogradskoj grupi „Siluete“ desilo se nešto drugo. Svoj boravak u Leskovcu su završili pod zaštitom milicije: milicija ih je ispratila na stanicu, braneći ih od razjarenih posetilaca njihovog koncerta. Da se „Siluete“ nisu isuviše šalile sa svojim obožavaocima?

O problemu samozvanih menadžera treba već ozbiljnije porazgovarati i legalizovati ili zabraniti tu „branšu“.

Jedna beogradska grupa dobila je primamljivu ponudu od menadžera N. N. za koncert u unutrašnjosti. Oni su ponudu prihvatili, ali kad su stigli na određeno mesto — saznali su da su organizatori oni sami.

Drugi primer je još rečitiji. Priprema se veliki koncert sa eminentnim učesnicima. Međutim, istog dana u to mesto dolazi poznata grupa, radi solističkog koncerta. To nije problem, kaže organizator prvog koncerta. Ja ću na plakat staviti i njihovo ime, pa će svi rezonovati da je bolje doći uveče na koncert na kome će čuti i druge, nego pre podne na njihov solistički koncert! Što, njih uveče neće biti nije strašno!

Dobro smišljeno?!

Zanimljivost

■ Grupa „Manfred Mann“ snimila je prvu long-plej ploču s novim vokalnim solistom Mišelom D'Abom koji je zauzeo mesto Pola Džonsa. Ploča nosi naziv „It's a Mann's world“.

LADO

Momak koji je prvi u našem jugoslovenskom bit-svetu poveo borbu za dugu kosu i zbog te kose došao u niz sukoba sa ljubljanskim radijom i televizijom, postao je tražen u

Evropi. To najbolje dokazuje nedavno sklopljeni trogodišnji ugovor s poznatom kućom za snimanje gramofonskih ploča „Philips“

Lado je je pevao još u najranijim godinama života, čuvajući krave. Stric kod koga je živeo od svoje četvrte do sedme godine, bio je već on da ponosan na nje gov glas, pa je Lado pevao po svadbama i parastosima. Stric ga je stavljaio na sto i govorio: „Pevaj, Lado!“ I Lado je pevao. Pevao je na školskim priredbama,

pa u pomorskoj školi uz staru gitaru. Jednom ga je čuo Bojan Adamič i pozvao na probno snimanje. Umesto obećane stipendije dobio je savet: „Vežbaj i čuvaj glas“.

Kada je Lado postao „naturalizovani“ Beograđanin, Radio-televizija Ljubljana nije emitovala u svom programu interpretacije ovog pevača. Naime, dok je vodio emisiju ljubljanske televizije „TV-klub“ Lado je nosio dugu kosu. Štampa je zabeležila da plačljivim kompozicijama i sentimentalnim tekstovima zavodi šiparice, kopira pevače Zapada i — kvari omladinu. Najviše su kritikovali njegovu odeću i frizuru.

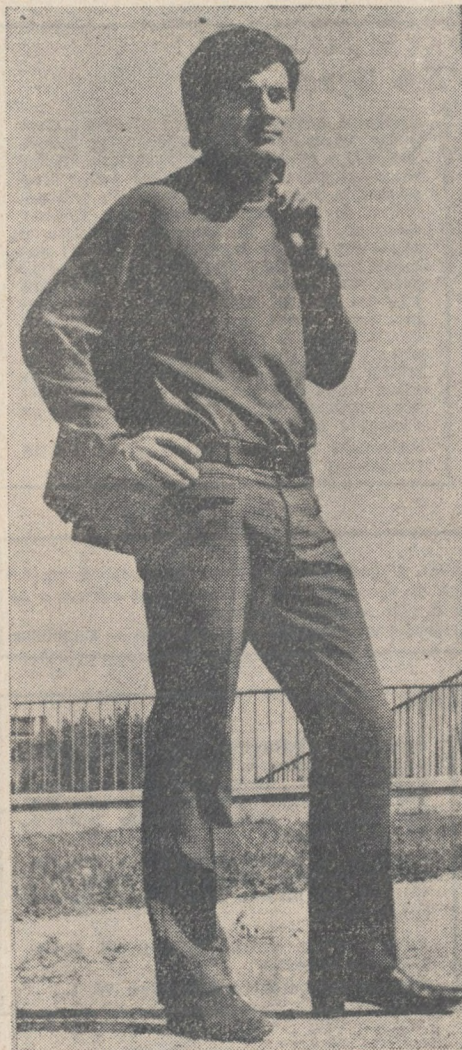
**Umesto
obećane
stipendije
dobio je
savet:
„vežbaj i čuvaj glas“**

ru. Lado je dobijao niz pisama u kome su mu ljudi slali novac za šišanje. Najčešće su mu pisali roditelji, protestujući što negativno utiče na njihove sinove koji neće da se šišaju — zbog njega, Lade. Radio-Ljubljana je dugo ostao neumoljiv: neko vreme u toj zgradi nije smelo ni da se pomene Ladino ime.

Onda je došao uspeh u Opatiji i dobro poznata melodija „Potraži me u predgrađu“. Ovaj uspeh otvorio mu je nova vrata.

Međutim, ponovo je naišao period „zatišja“. Za Ladino ime se slabo čulo. „Kri za“ nije dugo trajala; završila se onim što je malo ko mogao da predvidi: ugovor s „Filipsom“, učešće na londonskom Bibisiju i osmomesecna turneja po Švedskoj. Lado je već snimio za „Filips“ jednu ploču. Međutim, on ne polaže velike nade u njen uspeh s obzirom da je imao svega nekoliko dana za uvežbavanje melodije, dikcije i samo snimanje. Na ploči ga prate dve gitare, violine, dva trombona, tri trube, bubnjevi i ženski hor. Po jednoj klauzuli sklopljenog ugovora, Lado je dozvoljeno da snima u Jugoslaviji bez ograničenja, dok mu je za koncerte u ostalim zemlja-

**lado
je već
snimio
za
„philips“ jednu ploču**

ma Istočne Evrope potrebno odobrenje kuće za koju radi.

RTB je nedavno izdala ploču koja se zove kratko: „Lado“. U toku su pregovori za snimanje još dve ploče. Devetog avgusta Lado se pojavio u emisiji britanske televizije „Pop over Europe“: pevao je melodije „Prvi sneg“, „Merci, chérie“ (na engleskom jeziku) i popularnu i uvek atrak-

**lado
se po-
javio
u emi-
siji
britanske
televizije**

tivnu „Bembašu“. U emisiji su učestvovali i Frans Gal, Džimi Fontana, Viko Torijani, Denis Lotis, ansambl usnih harmonika „Kandid“ i orkestar Helmuta Zaharijasa. Ladu je pratio orkestar pod upravom Kurta Edelhagena.

U Ladinom prijatnom sećanju ostao je i boravak u Bratislavi, gde je održano takmičenje za „Zlatni ključ“. Tada je dobio poziv da se pojavi na Radio-Helsinkiju i snimi ploču za „Suprafon“. Zatim je gostovao u Nemačkoj: Lado nije mogao a da se ne pohvali da je bio i u čuvenom „Star-klubu“ u Hamburgu u kome su nekad debitovali slavni Bitlsi. Kao što je poznato, danas je ovaj lokal jedna od najvećih atrakcija Hamburga.

Na Ladinoj ploči koja izlazi ovih dana nalazi se i melodija „Yesterday“ (Juče) iz repertoara Bitlsa. Pored toga, Lado je snimio poznatu melodiju „Memfis Tenesi“, zatim „Plać u kapeli“ (Crying in the chapel) i bit francuskog pevača, Iga Ofrija,

**lado,
festi-
valski
pevač,
odlu-
čio da
na svojoj novoj plo-
či snimi stvari iz
oblasti bit muzike**

sledbenika Boba Dilana, „Pusti me, devojčice“. Lado, učesnik mnogih dosadašnjih festivala jugoslovenske zabavne muzike, dakle festivalski pevač, odlučio je da na svojoj novoj ploči snimi stvari iz oblasti bit muzike. Činjenica dostojna pažnje.

Lado se sad priprema za festival u Opatiji, na kome će interpretirati dve melodije. Za kompoziciju Marija Nardelija „Balada jedne ljubavi“ Lado kaže da je prava festivalska stvar i da će se sigurno dopasti publici. Posle Opatije, putuje u Švedsku gde će ostati osam meseci. U međuvremenu, putovaće u Nemačku, kad kod kuća za koju radi bude želela da snima s njim.

Lado svakako ima razloga da bude zadovoljan. To zadovoljstvo ispisano mu je na licu. Izmenio se, ali samo spolja: tome su doprineli sigurnost i zaslužen stečen uspeh. I pored toga, nije se uobrazio mada nosi pantalone kao Mik Džeger i sako kao Džon Lenon. Pomenute interpretatore, kao i ostale poznate bit-grupe Lado rado sluša i u njegovoj diskoteci nalaze se gotovo sve ploče ovih sastava.

Na njegovoj novoj ploči piše: „Hvala vam što ste me primili u društvo. Vaš Lado“. Zaslužio je da ga primimo: ploča je dobra a Ladini veliki planovi i njegove ambicije obećavaju nove uspehe.

V. M.

**vest donovan
menja stil**

■ Posle duge pauze Donovan je snimio u Holivudu novu kompoziciju pod nazivom „Sunčev super-čovjek“. Ova kompozicija je u sasvim novom stilu, tako da je pitanje da li će naći na dopadanje kod njegovih starih obožavalaca.

KO JE KO

The Bachelors

Popularni trio irskih studenata. JOHN STOKES i braća CON DEC CLUSKY. Poznati po svojim aranžmanima starih popularnih pesama. Neke od njih pisane su još 1920. godine na primer „Whispering” (Saputanje). Najveći uspesi „Charmaine”, „No Light in The Window” (Nema svetla u prozoru), „Diame”, „I Believe” (Verujem) itd.
Adresa: DOROTHY SOLOMON AGENCY
71-75 New Oxford St.
London, W. 1.

Brook Brothers

Braća Geoff i Ricky rođeni su u Wiltshire (Engleska). Uspesi: „Ain't Gonna Wash for a Week” (Nisam se umivao nedelju dana), „He's Old Enough to Know Better” (Dovoljno je odrastao da bolje zna), „Warpaint” (Ratna boja) itd. Igrali su u više muzičkih filmova.
Adresa: Fan club: BARBARA AND BRENDA, 33 Highfiel Way Petters Bar, (Middx) — Engleska.

The Byrds

Ansambli koji se proslavio pločom „Gospodin tamburaš” (Mr Tamburine Man). Američka grupa iz Los Anđelosa formirana tek pre dve godine. No svaki član ansambla ima već dugogodišnju praksu. Jedan je bio član grupe New Christy Minstrel, drugi je bio solo gitarista u ansamblu Bobija Darina itd. Članovi ansambla su: CHRIS HILLMAN (4. 12. 1942.) svira bas gitaru i mandolinu, GENE CLARK (17. 11. 1941.) svira gitaru, harmoniku, tamburu — peva, JIM MC GUINN (13. 7. 1942.) svira bendžo, bas, peva i svira solo gitaru sa dvanaest žica. MIKE CLARKE (3. 6. 1944.) svira harmoniku, bubnjeve i konga bubnjeve. DAVID CROSBY (14. 8. 1941.) svira gitaru sa dvanaest žica.
Snimanju za COLUMBIA (SAD) i SBS (Engleska).

Engleska pevačica rođena u Salfordu 25. februara 1946. godine. Muzičku karijeru počela je u petnaestoj godini, prvo po varijetelima a zatim snimajući za kompaniju „Decca”. Glavni uspesi „Something's got a hold on me” i „Hello stranger”.

Brooks Elkie

Bartholomew Peter

Rođen 20. maja 1940. godine. (vidi pod ansambl OVERLANDERS)
Adresa:
Pye Records
ATV House, Gt Cumberland Place
London, W. 1.

Burt Heinz

Engleski pevač i gitarista nemačkog porekla, rođen 24. jula 1941. godine u Hagenu. Muzičku karijeru je počeo kao član ansambla „Tornados” kasnije je nastupao kao solista. Glavni uspesi: „Just Like Eddie” (Kao Edi), „Dreams Do Come True” „Much too good to resist”, „Farewell Performance” i „Live It Up” itd.
Adresa: FAN CLUB:
G. SYNES AND D. BEATTY,
R. G. M. Sound,
304 Holloway Road, London
N. 7.

Bilk Aker

Engleski klarinetista i vođa ansambla, rođen 28. januara 1929. godine. Najveći uspesi su mu „Stranac na obali” (Stranger on the shore, Moonlight Tango, Bitter Harvest, Manana Pasado Manana, Trinidad, Dad!
Igrao u nekoliko muzičkih filmova. Veoma omiljena ličnost kako među ljubiteljima pop muzike tako i među ljubiteljima džez.
Adresa: FAN CLUB: THE BILK MARKETING BOARD,
8 Great Chapel Street, London W. 1.

Beck Jeff

Rođen 24. juna 1944. godine. (vidi pod ansambl YARDBIRDS)
Adresa:
18 Carlisle St,
London, W. 1.

Black Cilla

Jedna od trenutno najpopularnijih pevačica u Engleskoj. Rođena 27. maja 1943. godine. Muzičku karijeru počela pod pokroviteljstvom Bitlsa i punim angažovanjem njihovog menadžera Brajana Epštajna. Pravo ime je Priscilla Maria Veronica White. Najveći uspesi „Anyone Who Had A Heart” (Svako ko ima srce), „Love Of The Loved” (Najviše voljena) itd.
Adresa: FAN CLUB, VALERIE AND LINDA,
56 Babington Rd, Handsworth, Birmingham.

Bassey Shirley

Engleska pevačica crnačkog porekla, rođena 3. januara 1937. godine. Dinamičan i atraktivan stil pevanja pribavio joj je mnoge simpatizere širom sveta. Najveći uspesi „As I Love You” (Kad te volim), „Kiss Me, Honey” (Poljubi me dragi), „As Long As He Needs Me” (Dogod me želi), „Shirley Bassey Sings the Blues”, „I who have nothing” (Ja koja nemam ništa) itd.
Adresa: INTERNACIONAL AGENCY, 72 Brook St. London W. 1.

Berry Dave

Engleski pevač, rođen 6. februara 1944. godine. Poslednji uspeh „Getaway” nalazi se na listi top-twenty.
Adresa:
c/o Janice
16 Newlands Rd,
Intake, Sheffield (England)

Ball Kenny

Poznati engleski trubač i šef ansambla. Rođen 22. maja 1931. godine. Dugogodišnji džez muzičar proslavio se u pop muzici aranžmanom „Podmoskovske večeri” koje je dospeo i na top-twenty. Zbog izvrsnih aranžmana muzike različitih naroda pravio je turneje na svih pet kontinentata. Veoma cenjen u zemljama istočne Evrope.
Adresa: KENNY BALL, 18 Carlisle St.
London W. 1.

Burdon Erik

Rođen 11. maja 1941 godine u Newcastle-on-Tyne (Engleska). (Ostale podatke vidi u prošlom broju pod ANIMALS).
Adresa:
Eric Burdon (Animals)
39 Gerrard St. London W. 1.

Brian Bennett

Rođen 9. februara 1940. godine. Bubnjar ansambla „Šedouz” (vidi pod ansambl „SHADOWS”)
Adresa:
17 Savile Row
London

Bridge Billy

Francuski pevač, rođen 17. decembra 1945. u Serburu. Pravo ime mu je Brige Jean-Marc. Protagonista medisona u Francuskoj. Najveći uspesi „Surboum” i „Le Grand M”.

Brown Andy

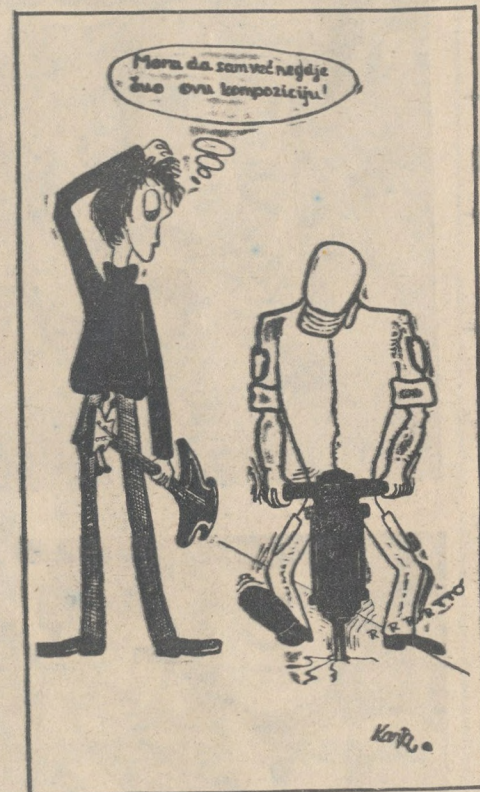
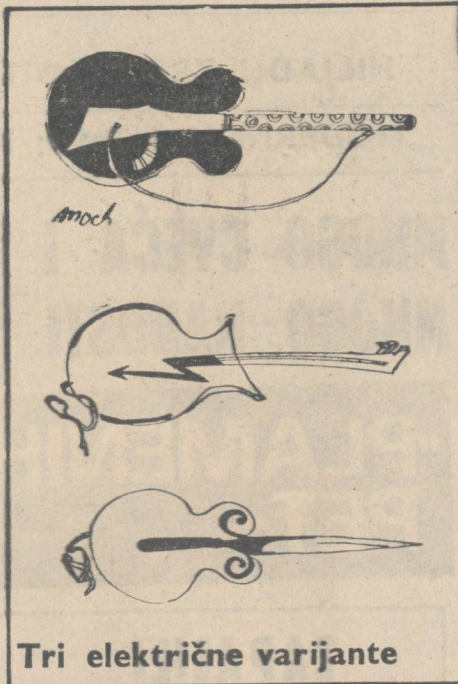
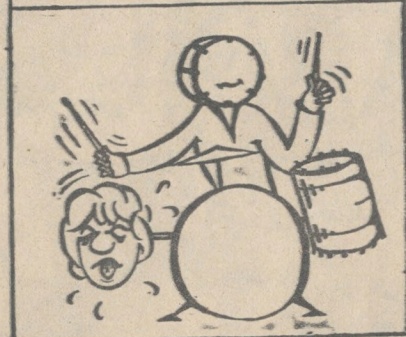
Rođen 7. januara 1946. godine (vidi pod ANSAMBL FORTUNES)
Adresa:
King's Agency
7 Denmark St
London, W. 1.

Ballinger Dave

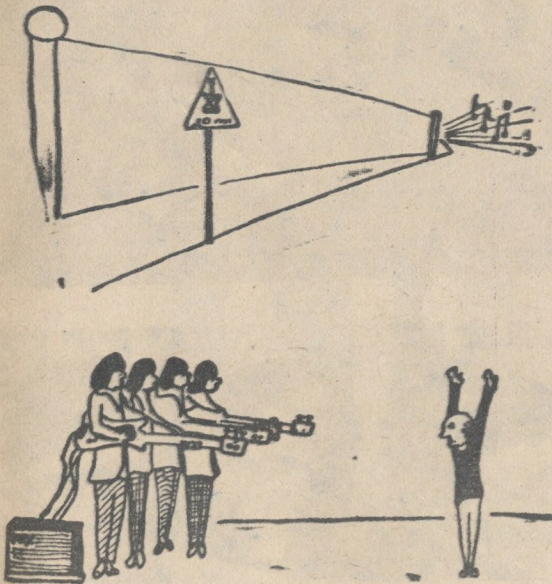
Rođen 17. januara 1941. godine (vidi pod ansambl BARRON KNIGHTS)
Adresa:
40 Ninesprings Way
Hitchin, Herts (England)

CRTEŽI NA 220 VOLTI

U OVOM BROJU OBJAVLJUJEMO NAJUSPELJE PRILOGE KOJE SU NAM POSLALI: BRNČIĆ, JAKUŠ, KRNIĆ I VUKČEVIĆ...

— Uvek ti mali moraš da se ističeš!

tri hiljade mladih

Kao što su stari majstori muzike pisali simfonijske poeme, poeme s razvojnom linijom, s kratkim prvim stavom, dramatičnim drugim i radosnim trećim, tako i život zna ponekad da ispeva pesmu, mađa živimo u ovom ludom vremenu ritma, disharmonije i vrtoglavosti.

I STAV: PUTOVANJE

Bio sam tačno u pet časova ujutru, 20. avgusta, na beogradskoj železničkoj stanici. Osećao sam se vrlo čudno. Mađa sam samo deset godina stariji od najstarijeg „plamena“ ipak nas deli veliki vremenski razmak. Ubrzo posle toga, naišli su ti mladići, bolje reći dečaci, i ja sam već zaboravio da se čudno osećam.

Došao je voz. Užurbanost, zatim smiraj i polazak.

★ Lazo, šta osećaš u ovom trenutku?

— Radost što ćemo pružiti dva časa zadovoljstva svojim vršnjacima.

Posmatrao sam „Pet plamenova“. Slušao sam toliko prigovora na račun posla i električne muzike. To su najčešće bili podsmesi. Ja to nisam činio. Zeleo sam to da im kažem.

★ Dodane, šta misliš da li će ova vrsta muzike, ili bolje reći vaš način muziciranja, potrajati duže vremena ili je to samo moda?

HILJADU ZRELIH ● DVOČASOVNO NJIHANJE U
MODERNOM RITMU; NIJEDAN INCIDENT;

MNOGO CVEĆA I MNOGO RADOSTI

„PLAMENIH PET“

ZAPALILI PRIŠTINU

ELEKTRIČNA
SIMFONIJSKA
POEMA
U
TRI
NASTAVBA

putovanje
trijumf
povratak

KRATKA BIOGRAFIJA SASTAVA »PLAMENIH PET«

BRANISLAV ANDELOVIĆ ■ solo gitara

DRIGOLIUB PAVLOVIĆ ■ bas gitara

MIOMIR PETROVIĆ ■ ritam gitara

DRAGOSLAV LAZAREVIĆ ■ orgulje

DOBRIVOJE RADOJEVIĆ ■ bubnjevi

● Ovak sastav postoji godinu i po dana. Neko vreme su svirali u „Euridici“, a na beogradskoj Gitarijadi grupa se plasirala na treće mesto. Član ansambila, Dragoljub Pavlović, napisao je muziku za film „Vreme ljubavi“ (melodija „Oči“ u drugoj priči „Kavez“).

Ansambel je za RTB snimio ploču: pojavili su se kao instrumentalna pratnja mladoj pevačici Danijeli. Čim dobije nove instrumente, grupa će snimiti samostalnu ploču.

Njihov repertoar je vrlo raznovrstan: biraju ga zavisno od mesta i syrbe. Možda će „Plamenih pet“ uskoro postati „Plamenih šest“ s obzirom na svog vokalnog solistu Haima Morena. Uz njega, pevaju svi ostali članovi sastava.

— Ja mislim da će doživeti svoje modifikacije, ali neće izumreti.

★ Mašo, da li vam je neprijatno u mom društvu?

— Zašto to pitate?

★ Zbog razlike u...

— Mi tu neprijatnost ne osećamo. To vi stariji izmišljate.

Mislím da je u pravu. Putovanje se nastavilo: radost, šala, pesma, nada za uspeh i strepnja od tog uspeha.

II STAV: TRIJUMF

Na prištinskoj stanici dočekala nas je čitava delegacija iz OKSO. Posle upoznavanja i srdačnih stisaka ruku, pošli smo do hotela „Kosovski božur“. Na kratkom putu do hotela pratili su nas povici specijalno angažovanih ljudi koji su izvikivali reklame: „To su mladići koji će večeras oduševiti Prištinu“. Mladići o kojima je reč, bili su iznenađeni ovakvim načinom reklamiranja. Još su se više iznenađili kad su im prišle devojke sa cvećem, a

zatim mladići sa srdačnim osmesima. To je bila dobrodošlica. Od tog trenutka ja sam očekivao samo momenat kada će doći vreme da se uživim u ono što mnogi nazivaju „šizijada“. Oni su sada bili važni i sva moja osećanja su bila izlišna.

Došlo je veče. U osamnaest i trideset bio je postavljen ring koji je veoma uspešno zamenio pozornicu. Tek što su momci postavili instrumente, publika je počela da dolazi. Ulazak je bio zakazan za 19,30, ali radoznalost niko nije mogao da zaustavi. Sat i trideset i pet minuta neprekidno je pridlazila masa sveta, mladog i zrelijeg. Devojke su donosile cveće i tražile fotose. Stadion „Mladosti“ prima tri hiljade posetilaca. U 20,05, kad je počeo spektakl, bilo je više od četirj hiljade slušalaca. Niko nije hteo da se vrati. Stariji ljudi su mi pričali: „Ulicama se nije moglo proći, kao da je velika seoba naroda. Nikad Priština nije bila tako uzbuđena, niti je bilo toliko posetilaca na nekom koncertu“.

Ugasila su se svetla i upalili raznobojni reflektori. Stadion „Mladosti“ ubrzo je

opravdao svoje ime. Sve se ustalasalo. A kad su „Plamenih pet“ otpevali jednu srpsku narodnu pesmu i još jednu narodnu na šiptarskom jeziku, veselju nije bilo kraja. Posle toga, publika je sve više zahtevala da joj se svira ono zbog čega je došla. Bio je to jednodušan trijumf izvođača i slušalaca.

O sebi mogu reći: srećan sam što sam prisustvovao ovom velikom događaju. Shvatio sam da je to mladost i da je to ži vot.

III STAV: POVRATAK

Masa je ispratila „Plamenih pet“ do stanice. Rastanak je bio radostan i tužan, težak kao i svi rastanci. Mladost jednog grada rastajala se od petorice šarmantnih, talentovanih i prijatnih mladića koji su im doneli mnogo radosti.

Počeo je povratak. Mada umorni od dvočasovnog programa, bili su radosni. Može reći ko šta hoće, ali niko nikad ne sme da zaboravi da su retki trenuci radosti u životu i da je veličanstveno delo obradovati četiri hiljade misli od svakodnevnih briga. „Plamenih pet“ su to uspeli; ne jeftinim efektima, već svojim sposobnostima, uverenošću i svojim srcem.

Ujutru nas je dočekalo prijatno sunce. Dočekao nas je Beograd. „Plamenih pet“ pošli su u susret novim nadama i novim uspesima.

BORIS MILOVAC

**MLADI, NE
ZABORAVITE!**

● **SVAKOG
CETVRTKA
VAŠ OMILJENI
LIST
„FILMSKI
SVET“**

Džems Braun u »Olimpiji«

☆ Džems Braun je oduševio prepuno gledalište pariske „Olimpije“ gde je prikazao svoj novi šou. Međutim, najveći utisak ostavio je Braunov hit „It's a man's, man's, man's world“. Ovaj pevač uvek sam učestvuje u svom šou: zbog njegovog temperamenta i velike zabavljačke moći zovu ga „Mister dinamit“.

Katerinin oproštaj

■ Ne, Katerina se ne oprošta od zabavne muzike. „Oproštaj“ je naziv njenog filma, za koji se producenti nadaaju da će ponoviti uspeh prethodnog „Niko mi ne može suditi“. Krajem novembra popularna Katerina putuje u Pariz gde će snimiti niz emisija za francusku televiziju.

● Veliki uspeh Frenka Sinatre „Stranci u noć“ još uvek se nalazi u centru pažnje. Doduše, ovoga puta na drugi, manje prijatan način. Naime, kompozitora Berta Kempferta i Frenka Sinatra optužili su da je kompozicija „Stranci u noć“ autentična kopija „Magičnog tanga“, jedne šansone koja je bila popularna pre deset godina. Teško je reći ko je u pravu: ostaje nam jedino da sačekamo odluku suda. Na slici: Frenk Sinatra i njegova kćerka Nensi.

Petorica velikih

● Više puta je bilo reči o ansamblu „Kinks“: ovoga puta naša pažnja je usredsređena na vođu i kompozitora „Kinksa“, Reja Revisa. Rej je proglašen za jednog od „Petorice velikih“ popularne muzike (ostali su: Džon Lenon, Pol Makartni, Pit Taunshend iz grupe „Who“ i bivši član ansambla „Yardbirds“ Pol Semvel Smit). Rej, koji ima dvadeset dve godine, svira na gitari od detinjstva, mada ga je majka prisiljavala da nastavi časove klavira. Danas, zahvaljujući svojoj upornosti, on može da eksperimentiše s akordima i harmonijama i komponuje svoje melodije. Njegovi najveći uspesi su: „This strange effect“, „Tired of waiting“, „Dedicated follower of fashion“ itd.

»Stranci u noć« plagijat?

Gej Mišel se aktivirao

● Gej Mišel, američki pevač jugoslovenskog porekla pristupio je klanu Frenka Sinatre i za njegovu firmu gramofonskih ploča „Reprise“ počeo ponovo da snima. Ovaj pevač bio je neobično popularan pre pet godina, kada mu je ploča „Rock-a Billy“ bila prodana u 2.000.000 primeraka, a „Singing the blues“ u 2.500.000.

Fransoaz — opasna trka ▶

☆ Od pre izvesnog vremena, popularna francuska pevačica Fransoaz Ardi ne provodi vreme u studijima za snimanje već na — autodromima. Naime, ona igra glavnu ulogu u filmu „Gran pri“, koji priča o automobilskim trkama i njihovim protagonistima. Njeni partneri su šampioni Fil Hil, Greem Hil i Lorenzo Bandini. Osim ovih autentičnih automobilskih asova, u filmu igra i Iv Montan.

Neobični susret

● Antoan — Salvator Dali! Za mnoge je ovaj susret predstavljao iznenađenje. Do susreta je došlo u jednom letovalištu na španskoj obali: Dali je pozvao Antoana da bude njegov gost jer je, kako je sam rekao, „Antoan neobični tip koji je savršeno shvatio lekciju koju već godinama predajem u svetu“. Veliku popularnost Dali je stekao ne toliko svojim slikarskim zaslugama koje niko ne poriče, koliko svojim izjavama o nemaštovitosti ljudi i velikom uticaju koji na te ljudi imaju gestovi, način odevanja. U Francuskoj smatraju da je Antoan naučio od Dalija kako je lako govoriti o sebi, a naročito izgledati neobičan i originalan.

Elvisova »Ljubavna pesma«

☆ Kompozicija „Ljubavna pesma“ koju interpretira Elvis Prisi nalazi se danas visoko na listi popularnosti širom sveta. Interesantno je da je ovu kompoziciju komponovao još 1945. godine Viktor Jang za istoimeni film.

»Black is Black« — zabranjen u Južnoj Africi

☆ Popularna kompozicija španskog vokalno-instrumentalnog ansambla „Los Bravos“ „crno je crno“ stavljena je na crnu (opet crno) listu u Južnoj Africi. Naime prodaja i slušanje ove ploče biće najstrože kažnjavano. Razlog je navodno — dvo-smislenost teksta.

Dejv Beri na turneji

■ Posle velikog uspeha koji je postigao kompozicijom „Mama“, Dejv Beri odlazi na dvomesečnu turneju po zemljama Zapadne Evrope i u Australiju.

Anemični »Boemi«

Kompozicija „Boemi“, s kojom se Šarl Aznavur ovog leta našao na vrhu liste popularnosti u Francuskoj, snimljena je i na italijanskom. Ovu melodiju u Italiji interpretira Điljola Činkveti. Opšti utisak je da je njena verzija prilično bleđa i neoriginalna.

Los Bravos—Crno je crno

● Prošireno je verovanje da je sve ono što se zbiva u Engleskoj predodređeno na uspeh. To je verovatno razlog što je najpopularnija grupa Španije „Los Bravos“ odlučila da snimi svoju prvu ploču u Engleskoj. Bila je to melodija „Black is black“. Melodija se nedeljama nalazi među najpopularnijim. Članovi sastava su: Toni Martinez, Manuel Fernandez, Miguel Visens, Pablo Sanlehi i Majk Fogel. Izuzev Majka Fogela — koji je Nemač — svi ostali članovi sastava su Španci.

Walker Brothers: ne treba da mi kažeš

● Anketa koju je sproveo jedan britanski muzički list pokazala je da se u Engleskoj na drugom mestu popularnosti nalazi grupa „Walker Brothers“: prvi su Bitlsi. Popularna braća Voker, zajedno sa Rojem Orbisonom, gostovali su sa uspehom u više engleskih gradova: publika im nije dozvoljavala da napuste pozornicu. Posle jednog koncerta jedva su se „spasili“ oduševljenih tinejdžera. Međutim, popularna grupa nema razloga da se žali: to je cena slave.

Prva zlatna ploča

■ Herb Albert, američki trubač primio je ovih dana svoju prvu „zlatnu“ ploču za L. P. „Šta sada, ljubavi moja“.

»Milica« Berta Kempferta

● Bert Kempfert, kompozitor „Stranac u noći“ izdao je ploču pod imenom „Milica“ (polydor). Kompozicija sadrži sve karakteristike srpskog melosa.

uspon ili pad

koće mu je oduzelo mnogo vremena. Najzad se odlučio, tako da je puna Prajsova „Set line-up“: John Walters — truba, Steve Gregory — tenor sax, Clive Burrows — bariton sax, „Boots“ Slade — bass gitar i bubnjevi — Roy Mills. Gitaru Alen nije uključio, jer smatra da je njegova organa sasvim dovoljna, da dá zvuk i boju kakvu on želi (kompozicijom „I put a spell

treba tražiti engleske ili kako on kaže — „evropske forme“.

trebljava organu Hamond M-100 sa pojačalom i specijalni mikrofon. Naime grupa WOX-ovih stručnjaka pod njegovim nadzorom radila je čitavih dvadeset Alen Prajs je imao posebne zahteve i u izboru i kvalitetu instrumenata. Alen upodana na rešenju mikrofona. Kako Alen

Verujem da mnogi naši čitaoci nisu nikad čuli za Džet Harisa, Toni Mihina ili Hajncu, a verovatno su svi čuli za Šedouze i Tornadose. Do pre tri godine Džet Haris (bas gitara) i Toni Mihin (bubnjevi) bili su ne samo članovi, već i dve najpopularnije figure jednog od najčuvenijih instrumentalnih ansambala na svetu — Šedouza. Šta je s njima, gde svi raju i da li uopšte sviraju? Putevi popularnosti ponekad su vrlo čudni. Onog trenutka kada su odlučili da se odvoje od Šedouza i otpočnu da samostalno snimaju ploče, svi muzički stručnjaci proricali su im još uspešniju i sjajniju muzičku budućnost. Na žalost, ova dva izvrsna muzičara snimili su četiri ili pet ploča („Diamonds“ i „Scarlet O'Hara“ postali su i svetski hitovi) i onda su iščezli sa muzičke scene. Još gore je prošao plavokosi Hajnc, član Tornadosa. Odvojivši se od svog popularnog ansambla (njihova kompozicija „Telstar“ prodala je u 3.800.000 primeraka), snimio je samo „Country boy“ koja je imala dobru prođu a ostale nikakvu. Danas i on pripada prošlosti. Ovi poslednji primeri i mnogi drugi pokazuju da 90% članova instrumentalno-vokalnih grupa, onog trenutka kad napuste svoj matični ansambl vrlo brzo padaju u potpun zaborav, bez obzira kakvi su bili njihovi kvaliteti. Ova činjenica svakako je bila poznata Alenu Prajsu, najsnažnijoj muzičkoj ličnosti ansambla „Enimals“ i svakako da su razlozi za napuštanje ovog ansambla bili jaki i opravdani. Evo, šta je o tome rekao sam Alen Prajs:

— Znam da će mnogi reći da sam postupio nerazumno, ali za mene je to bio jedini izlaz. Setite se „Enimalsa“ pre dve godine. Onda smo imali svoju boju, svoj zvuk, za snimanje ploča smo dugo i pažljivo odabirali kompozicije. Svaki naš nastup ulivao je poverenje u kvalitet. A pogledajte „Enimalsa“ danas. Obična „bit“ grupa, kakvih ima na hiljade. Repertoar ispod svake kritike. Moj nekada najbolji prijatelj Erik Bardon više ne peva, on urla valjajući se po bini u pariskoj „Olimpiji“. Poslednje ploče su upravo mizerne, kako u tehničkom pogledu tako i muzičkom. Čujem da se „Enimalsi“ sasvim rasturaju. Žao mi je, ali čini mi se da je to jedino rešenje. Ostavši sam, Alen Prajs imao je puno problema pred sobom. Prvi, i najteži, bio je izbrisati iz sebe sliku „Enimalsa“ jedinom zasnog. Pitanje novog orkestra ta-

DA LI ĆE ALEN PRAJS USPETI?

on you“ on je to i dokazao). Izbor aranžmana takođe mu je zadavao briga.

— Verovao sam u česte i dugotrajne prebe, teške i dobre aranžmane; znali smo da vežbamo i po 16 časova dnevno — kaže Alen.

Na spoljne efekte Alen Prajs vrlo malo polaže. Na pitanje engleskih novinara kako će se njegovi momci oblačiti, odgovorio je:

— Bićemo obučeni u duge sakoe. To će biti jedina naša uniforma — mi smo muzičari a ne klovnovi.

Očevidno je da je Alenu preči „zvuk“ nego odelo. Dokaz više je i njegova namera da uvede žensku vokalnu pratnju — nešto slično ženskom ansamblu Rej Čarlsa. U izboru kompozicija Alen Prajs je veliki probirač. Iako odličan poznavalac i pristalica američkog R and, on ga izbegava smatrajući da u „Rhythm and blues“-u

Prajs ne voli visoke, piskave tonove, to je i ovaj mikrofon morao da zadovolji te zahteve. Upotrebljavajući mikrofone i pojačala, praktično pravljene za instrumente, glas većine pevača dobijao je izuzetno metalnu talkozvanu „Grass“ boju. Težeći za prirodnošću Alen je uvek uspevao da potencira tu osobinu, kako svom glasu tako i instrumentu na kome svira.

Uzevši u obzir sve ove momente: poslovnost, ozbiljnost u radu, muzičke i organizacione kvalitete, kao i studiozni rad na izboru kompozicija i aranžmanu, može se očekivati da Alen Prajs neće doživeti sudbinu jednog Džet Harisa Toni Mihina ili Majka Vikersa. U prilog tome ide i činjenica da se njegov aranžman kompozicije „Haj-li, haj-lo“ nalazi pri vrhu liste popularnosti.

V. KRASIĆ

Razvoj elektronike poslednjih decenija omogućio je da se ostvari ideja o muzičkom instrumentu, koji će imitirati orgulje, ali će biti mnogo manji od orgulja i univerzalniji. Tako je nastala porodica električnih orgulja čiji je najjednostavniji član organa. Osnovno pitanje kod ovog novog muzičkog instrumenta je kako se obrazuju njegovi tonovi. Za razliku od orgulja, kod kojih struja vazduha uz pomoć cevastih rezonatora direktno proizvodi čujne tonove, u

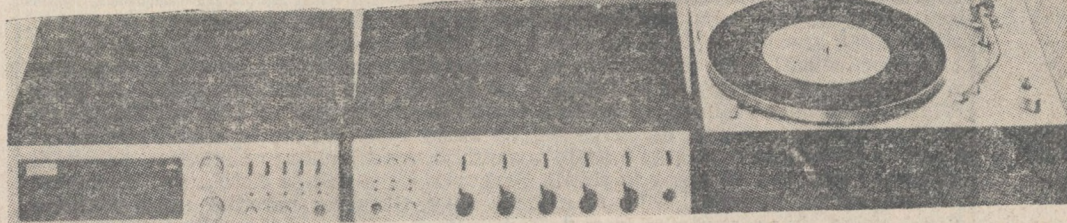
ŠTA JE TO ORGANA

Elektronske orgulje
„Nacional” SX-2001

električnim orguljama se teži da se proizvede određeni električni signal. Ovaj signal treba da je što sličniji električnoj slici zvuka orgulja, koja bi se dobila pomoću mikrofona postavljenog kraj orgulja. Po načinu na koji se proizvode ove potrebne električne oscilacije razlikuju se među električnim orguljama one sa potpuno elektronskim načinom i one sa mehaničko-elektronskim načinom. Ove poslednje poseduju obrtne ili njišuće mehaničke elemente koji svojim kretanjem izazivaju električni signal pomoću foto-čelije ili elektro-magneta. Takve su na primer „Hamond” električne orgulje. One poseduju za svaki ton obrtnu kružnu perforiranu ploču uz koju se nalazi elektromagnet, u kome nastaje električni signal. Veličina ploče i broj obrtaja određuju visinu tona.

Ova metoda se danas uglavnom napušta i prednost se daje elektronskim oscilatorima — određenim elektronskim kolima sa cevima ili tranzistorima, koja daju potreban signal. Za svaki ton postoji jedan ta-

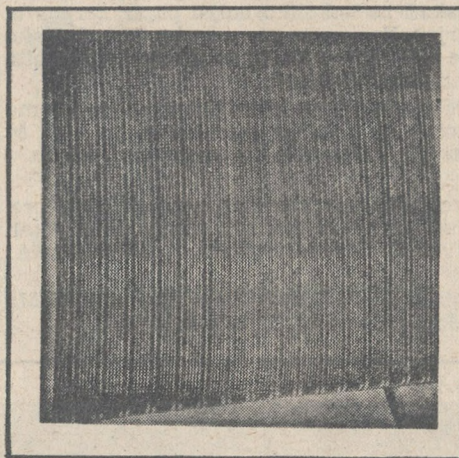

GRAMOFON
SA FOTO-
ČELIJOM

kav električni generator koji je stalno u radu, ali se tek pritiskom odgovarajuće dirke zatvara kontakt i koristi njegov signal. Tako su savremene električne orgulje polifoni instrumenti, tj. može istovremeno

Isto tako je moguće ponekad razdvojiti grupe tonova, na primer basove od ostalih, i odvesti ih u dvokanalno pojačalo i različite zvučnike. Tako se akustični utisak još više poboljšava.

Električne orgulje se izrađuju u različitim veličinama, sa jednom ili dve klavijature, sa ili bez pedal-klavijature. Isto tako im je i cena različita — od 250 dolara manje organe do 3.000 dolara za najveće modele.

„Quad” elektrostatički zvučnik

ka se svira neograničen broj tonova. Na ovom principu radi i popularna organa. Ovakav električni signal može po želji da se doteruje filterima — registarskim dirkama — koji ističu ili potiskuju pojedine grupe učestanosti. Dalji put signala se ničemu ne razlikuje od onog kojim prolazi signal iz mikrofona, električne gitare, gramofona, i sl. Potrebno je jedno pojačalo i zvučnik, ali se u lanac mogu na-čovezati eho ili hal-aparat, vibrator i sl.

ELEKTROSTATIČKI ZVUČNIK „QUAD” Jedan od najinteresantnijih zvučnika na međunarodnom tržištu je proizvod engleske firme „Quad”. To je elektrostatički zvučnik velike površine. Njegova membrana se kreće pod ravnomernim dejstvom elektrostatičke sile na njenu celu ravan, za razliku od dinamičkih zvučnika, kod kojih sila dejstvuje u sredini membrane. To mu obezbeđuje reprodukciju praktično bez ikakvih deformacija. Frekventni opseg mu je 45 — 18.000 Hz + 3 DB, klir faktor ispod 1%, snaga 10-15 W, impedansa 15 oma dimenzije 88 cm X 79 cm X 27 cm.

S ovim tehničkim kvalitetima reprodukcija ovog zvučnika je izvanredno prozirna, precizna i prirodna, ali mu je cena — oko 150 dolara.

BORJAN KOSTIĆ

TEHNIČKE ZANIMLJIVOSTI

Najnoviji i najskuplji model gramofona zapadnonemačke firme „Braun” je opremljen i fotočelijom koja aktivira mehanizam za vraćanje ručice na kraju ploče. Tako je ručica pri svom kretanju oslobođena svih nepotrebnih opterećenja. Najskuplje pojačalo i prijemnik iste firme, koji su sasvim tranzistorizovani, opremljeni su nizom releja, koji omogućuju vrlo lako komandovanje bez obzira na veliki broj kontakata.

PAZI SNIMA SE...

Za koji minut počinjete. Možda je to najobičnija priredba, a možda priredba od koje zavisi čitav niz povoljnih aranžmana, možda čak poziv za snimanje ploče. I, evo neprijatnog iznenađenja! Jedan od uređaja je zatajio. I pored toga što ste sve prokontrolišali desetak puta i to se dešava. Sta da radite?! Najpre pregledajte sve osigurače. Ako su u redu a uređaj ipak ne dobija struju, pregledajte utikač. Gažen mnogo puta, kabl se možda izvukao. Prodrmajte prekidač nekoliko puta. Kad mu oslabi opruga on otkazuje. Ukoliko su svi osigurači u redu i električne cevi sveće a uređaj i dalje nem, u pitanju je verovatno neki deo iz ispravljačkog lanca. Opravku najbolje poverite stručnom licu. Nekoliko saveta:

Za svoj instrument nosite bar dva kabla sa različitim priključcima za pojačivač. Tako ćete moći da se uključite i kod druga čiji se ulaž u pojačivač razlikuje od vašeg. Ukoliko ste pozajmili koju gitaru ili mikrofon, probajte ih pre koncerta. Na binu nećete imati vremena da prevezujete priključke. Uređaje postavite uvek tako da im omogućite dobro hlađenje. Slabo odvođenje toplote menja radni režim uređaja i rapidno smanjuje njegov radni vek. Povišenje temperature deformisae gumu na transporterima trake u eho uređaju. Zagrejana traka se rasteže zbog čega spada ili se odlepljuje na sastavu. Sem toga, suši se. Veliki šum je siguran znak da je traka suva i dotrajala i da je emulzija na njoj izgubila kvalitet. Sobom nosite uvek malu probnu sijalicu koju koriste električari (pravci). Tako ćete znati da li u nekoj priključnoj dozi ima struje. Uzgred, lako ćete utvrditi da li neki uređaj elektrizira i sačuvati sebe od udara struje ili kratkog spoja i neugodnih posledica.

MIROSLAV LEVICKI

SPOŠTOVANO UREDNIŠTVO „DŽUBOKS MAGAZINA“!

☆ Smo redni bralci „Džuboks magazina“ in se vam oglašamo iz Ljubljane. Tudi mi se navdušujemo, kakor mnogi naši sovrstniki, nad „beat“ ansambli, zato nam je bila vaša revija zelo dobrodošla.

Revija se nam zdi na splošno zelo dobro pripravljena in srečni smo, ker je mladina iz Jugoslavije, ki se zanima za moderne popevke, vendarle dobila list, v katerem lahko izvejo vse, kar jih v „beat“ glasbi zanima.

Kljub, vsem tem prednostim pa vaša revija ni izpolnila vseh naših pričakovanj. Moti nas, ker prevajate imena nekaterih popularni „beat“ skupin. Zelo se nam zdi čudno, zakaj naših ansamblov, ki se že zelo znani tudi v tujini na naših radijskih valovih ni mogoče slišati. Tem ansamblom ne nudimo niti najmanjše podpore in to se nam zdi krivično. Uveljavljajo se lahko le na raznih (nepomembnih) plesih ali prireditvah. To pa je za mnoge ambiciozne ansamble mnogo premalo. To seveda ni vaša napaka, vendar mislimo, da ni napak, če zanjo veste. Vi ste že storili prvi korak s tem da objavljate reportaže o naših ansamblih, vendar nam predstavljate ansamble za katere smo več ali manj že slišali. Poskusite najti kak še čisto „nov“ ansambel, predstavite jih bralcem, objavite njihove slike. Skratka: naredite zanje reklamo. Videli boste, da uspeh ne bo izostal. Radi bi tudi, da bi v vaši reviji objavili reportažo o najboljšem ansamblu v Ljubljani, to je o „škorpijonih“. Obenem se lahko pozanimamo za življenje mladine v Ljubljani in o njem poročate v vašim listu. S tem nočemo biti vsihljivi, vendar se nam zdi, da Slovencem delate nekoliko krivice. Morda je temu krivo tudi nesodelovanje Slovencev z vampi. Upamo, da bomo mi to napako popravili s tem dolgim pismom. Radi bi vas opozorili še na eno napako v vašem listu. Opažamo namreč, da so slike objavljene v vašem listu silno slabe, kar pa je za nas zelo škoda, saj s tem izgubijo az nas sleherno vrednost, ker jih ne moremo lepiti na steno. Poskusite revijo tiskati na nekoliko boljši papir, čerpav bi se potem revija podražila za 50 ali 100 dinarjev. Verjemite nam, da bo vsak še kako rad dal ta denar, če bo le vedel, da so slike tako dobre, da bi se jih dalo uporabiti. Vaša revija bi s to spremembo dobila mnogo več bralcev.

Napak bi sodili če bi mislili, da nam vaša revija sploh ne more biti všeč, ko imamo toliko pripomb. Mislimo, da je to velik korak in z našim pismom bi ga radi še povečali. Če se boste ravnali po pismih, ki jih prejimate od vsepovsod, bo vaša revija kmalu postala velikega pomena.

Končujemo to pismo v želji da bi objavili vsaj del tega, kar smo napisali, kajti pre pričani smo, da velik del vaših bralcev misli podobno kot mi. (Če bi nam hoteli pisati, nam pišite na naslov: LUČKA PLEVNIK, PODROŽNISKA 6, LJUBLJANA) Pozdravljajo vas:

Luča Plevnik, Maja Martinec, Milojka Borštnik, Nedeljčević Mika, Nedeljčević Miran, Plevnik Žare, Jane, Mare, Jože, Peter, Jana, Pisansky, Milena in ostali.

NITRA ZOBOR, STUDENA 6 (ČEHOSLOVAČKA)

☆ Prilikom letovanja u Jugoslaviji video sam vaš list koji mi se veoma svideo. Imam osamnaest godina i student sam pedagoškog fakulteta u Nitri. Hteo bih da vam šaljem informacije o pop-muzici u mojoj zemlji i danas vam pišem o ansamblu iz Bratislave „The Beatmen“. Ovaj VIS ima četiri člana: Dežo Ursiny, solo gitara, Peter Petro, bubnjevi, Marian Bednar, bas gitara, Miroslav Bedrik, ritam gitara. Prosek godina je dvadeset i sviraju takozvanim liverpulskim stilom. Komponuju sopstvene kompozicije na engleskom jeziku tako da se njihov repertoar sastoji od pedeset odsto originalnih melodija. Najuspelije su im „Let's make a summer“ (Stvorimo leto) i „Break it“ (Polomi to). Ako bi neki čitalac „Džuboksa“ želeo ploče čehoslovačkih VIS-ova rado bih menjao ploče.

Grupa čitalaca iz Zagreba:

☆ Predlažemo da osnujete jedan kutak za kritičare u kome ćemo kritikovati neistinite izjave naših pevača i ansambala. Mi bismo počeli prvi: u prošlom broju „Džuboksa“ ima nekoliko netačnosti koje su rekli „Zlatni akordi“...

Vaše opširno pismo smo primili i slažemo se da uvedemo novu rubriku „Za kritičare“. Međutim, ono što je tu neophodno to je pun potpis i tačna adresa autora pisma. To je jedini razlog što vaše pismo nismo objavili u celini.

RAD NAŠEG ČITAOCA MILJENKA BRNČIČA IZ ZAGREBA

THE HOLLIES

PERUTKA MARIJA, JNA 26/V, KRAGUJEVAC.
● Dragi „Džubokse“, šaljem ti fotografiju VIS-a „Senke“ koji su kod nas najpopularniji pored još sastava koliko ih ima u našem gradu. Snimili su nekoliko kompozicija za Radio Beograd i Radio Svetozarevo, gostovali su po okolnim mestima a najveća im je želja da snime samostalnu ploču. Članovi sastava su: Dimitrijević Slobodan (20 godina, student, ritam gitara, solista i kompozitor orkestra); Janković Voislav (16 godina, učenik, bas gitara); Cidilko Mihajl (21 godinu, student, solo gitara — solista i kompozitor orkestra); Mujević Asim (20 godina, student, bubnjevi).

Janović Stevan, Vojvode Dobrnjca 21,
Beograd
Družo uredniče,

☆ Prvi se ne slažem sa predlogom da se čitava strana odvoji za učenje gitare. Tama posla! Ovaj divni list je posvećen novostima u svetu zabavne muzike a ne da se u takvom listu otvori još i neka „škola za gitaru ili ukrštene reči“. Knjiga „Škola za gitaru“ ima da se kupi u svakoj muzičkoj prodavnici i nije skupa a taj prostor bi se racionalnije iskoristio za neke ilustracije ili tome slično što bi interesovalo širi krug čitalaca a ne pojedince.

Marko, Tonči, Ivo, Krsto, Luka, Braco, Maja, Sonja, Lada, Duška i Mičo, Split
☆ Jedna vest se proširila po čitavom Splitu: provjereno je da je u engleskim novinama od VII meseca pisalo „Kraljica Elizabeta sa svojom pratnjom polazi aprila 1967. na putovanje jahtom. U njejoj pratnji će se nalaziti i Bitlsi. Predviđeno je da jahta poseti i Veneciju i SPLIT.

Znači Bitlsi dolaze u Split!
Bez obzira što još ima dosta vremena dotle molimo te dragi „Džubokse“, upitaj negdje je li to 100 odsto sigurno jer ovako smo sigurni samo 99 odsto.

JOŠ JEDAN CRTEŽ BRACE WALKER.
OVAJ RAD POSLAO NAM JE ČITALAC
BOŠKO BOŽIĆ SA RIJEKE

Andelka Marjanović, Kruševac

☆ Dragi „Džubokse“, imala bih nešto da ti predložim. Zašto ne bismo svake godine, na tvoj rodendan, birali „mis Džuboksa“ s pravom da učestvuju svi mladići i devojke (za mladiće birati mister „Džuboksa“) od 16 do 22 godine. Ako smo lepi, onda smo najlepši u to doba. Znači, izabрати najlepši par: „Mis i mister Džuboks“. Zar to ne bi bio jedinstven konkurs? Uvek biraju najlepšu devojku, a mladiće zapostavljaju. Razmisli o mom predlogu.

RATKO P. SKOPJE

● Povodom vašeg odgovora drugovima iz Kikinde i Brčkog dodao bi da se nikad ne prevarite pa da u vaš list ubacite ukrštene reči. Bar neka „Džuboks“ bude jedini list u SFRJ koji neće na svojim stranama imati enigmatiku. Predložio bih vam da kad već objavljujete redovno fotografiju u sredini neka ona bude u boji. Znam da to povlači za sobom povećanje troškova, ali znam da bi time list bio kudikamo lepši. Neka na poleđini te fotografije budu note sa tekstom melodija koji dotični pevač (ansambli) interpretira. Postoji još nešto što je vaš list ispustio

da uradi. To je diskofilijada. Zašto da drugi listovi rade to umesto „Džuboksa“. Osnujte klub koji će imati svoju prostoriju i gde će se emitovati najnoviji hitovi. Izdajte članske knjižice sa članarinom koja bi regulisala troškove kluba, napravite amblem „Džuboksa“, neka se on prodaje po cejoj zemlji. Biće vam to najbolja reklama, podići ćete tiraz i kao posledica toga poboljšaćete kvalitet hartije i fotografija.

Draga redakcijo, imate široko polje rada, počeli ste sa listom ali ste tako samo zagrizili komad mesa koji treba i progutati. Treba samo više inicijative, klikeri da rade — to je ono što mladima u Jugoslaviji nedostaje. A sada ostajte u zdravlju, pa ako zatreba javiću vam se opet. Saljem i jedan prilog!

DAMJANOVIĆ SANJA, VLADIMIRA MAJDERA 4/a, SISAK

■ Saljem vam svoj intervju sa vokalno-instrumentalnim sastavom „Dijamanti“.

VIS „Dijamanti“ osnovan je u Sisku 1963. godine i to je jedan od najstarijih i najboljih sastava u ovom gradu. Prvi počeci su bili teški i instrumenti loši ali se neumornim radom i zalaganjem sve popravilo. Članovi ansambla su Josip Frković, vokalni solista, Josip Kerep, solo gitara, Leo Mikšić, bas gitara, Zvonko Kazančinski, ritam gitara Ivica Galeković, bubnjevi, Joža Petrnal, saksofon.

— Koje kompozicije najradije svirate?

Ne postoji ograničenje. Sviramo sve ono što je dobro: od obrade narodnog melosa do najnovijih svetskih hitova bit muzike.

— Kakvo je vaše geslo?

Uspeh u muzici ne donosi duga frizura već istrajni rad. Uzore ne treba tražiti u ekstravaganciji.

— Koje grupe najviše cenite?

Sedouze, Rolling stounse i sve one koji daju dobre kompozicije.

— Koji su vaši dosadašnji uspeši?

Više puta smo osvojili prvo mesto u konkurenciji sličnih sastava nastupali smo na omladinsko-armijskom festivalu u Ivaniću nastup na televiziji, snimanje za Radio Sisak.

— Šta kažete umesto pozdrava?

Poruku Sisčanima: želimo više nastupa i podršku odgovornih i onih koji priređuju koncerte. Takođe želimo saradnju sa svim sastavima.

ADRESA: VIS „DIJAMANTI“, SISAK, Maršala Tita 21

VIS „TAJFUN“
IZ PRILEPA JEDAN JE OD NOSILACA PRUŠTVENOG I ZABAVNOG ŽIVOTA — SVOGA GRADA. OVIM TALENTOVANIM MLADIĆIMA STIŽU NOVE I NOVE POHVALE ZA NIHOVO MUZICIRANJE

telegrami

...Trini Lopez i Perj Komo prisustvovali su boks-meču Kasijus Klej — Henri Kuper... Bračni par Pol Enka očekuje prinoću decembra... Nova ploča Bič Bojsa nosiće naziv „Good vibrations"... Berd-si su snimili novu ploču pod malo čudnim nazivom „Peta dimen-zija"... Jarđerdsi izdali novu L. P. ploču... Bob Dilan provešće dva meseca na turneji po SAD... Posle duže pauze Mc Coys izdali novu ploču pod nazivom „Tako dobro"... Posle dugog vremena Bob-by Vee nalazi se u „Top 30"... Zbog čega Riki Nelzon snima ploče kad mu se ne prodaju... Sve karte za koncert Roling stounsa u Holivudu rasprodate su za jedan dan... Izašla druga ploča „Zlat-nih dečaka"... Pre pet godina prva na „Top 20" bila je Helen Šapiro sa „Ti ne znaš", a pre 10 godina Doris Dej sa „Qve sera, sera"...

Najstupidnija ploča za poslednjih 50 godina koja se nalazi na top listi SAD zove se „Oni će doći da me odvedu, ha, ha" — a peva je Napoleon XIV?!... Bitlsi platili 10,000.000 dinara za 1 stranu rek-lame u New musical express-u"... „Siluete" samo 2.000 starih dinara za pet redova u „Politici"... „WHO" će učestvovati na džez festivalu u Nju Portu, a trebalo bi još „malo" da vežbaju...

Dva člana ansambla „Yardbirds" i dva člana grupe „WHO" žele da osnuju novu grupu... Endj Vilijams je snimio LP ploču sa svojom ženom Klodin Lonž... Lulu će interpretirati naslovnu kompoziciju u filmu „Ljubav prema gospodar" u kome će igrati Sidni Poatje... Nensi Sinatra piše knjigu o svom ocu Frenku... Novi hit Toma Džonsa zove se „This and that" a komponovao ga je Engelbert Hamperdink... Glen Dej, bivši član grupe „Fortunes", snimio je kao solista melodiju „Dobar dan sunce"... Melodija „Alfie" u inter-pretaciji Šer obara sve rekorde u Americi... Ansambl „Troggs" sni-mio je LP ploču na kojoj svaki član grupe solo peva po jednu melo-diju... Džin Klark, bivši član „Byrds"-a, osnovao je svoj trio... Elvis Prisli počeo sa snimanjem filma „Polako dolazi, polako odla-zi"... Na novoj ploči Stivija Vondera nalazi se Dilanova melodija „Blowing the wind"... Deju Di, Dozi, Biki, Mik i Tič imali su kra-jem septembra koncerte u Holandiji a u decembru putuju u Australi-ju i Daleki Istok... Alen Prajs traži dvojicu pevača za svoj „Price Set"... Brajen Vilson (iz Bič Bojsa) doputovao je u London, a zatim kreće u Amsterdam i Stokholm da bi pripremio evropsku turneju svo-je grupe... Dasti Springfield je održala deset recitala u Americi, a 20. septembra debitovala je u pariskoj „Olimpiji"... Klif Ričard i njego-vi Šedouzi završili su snimanje filma „Nadi ubicu"... Brajen Pul i njegovi Tremolosi nisu bili na top-listi više od godinu dana...

Žele da se dopisuju

Alhimov Jurij, Kijev — 121, Davi-dova 20 kv. 119, SSSR

N. A. Malkov, Moskva, Glav. Post Restant, SSSR

Ferenc Temesi, SZEGED, Tünder u. 11/a, Mađarska

Dorđe Čikoć, Novi Sad, Futoški put, Kula 10, stan 19/IV

Srećko Grbavac, Niš, VP. KVO/5, Ve-11

Ferenc Molnar, Priština, VP 9650-92

Valerija Domonkoš, Novi Sad, Ćirila i Metodija 76

Miroljub Milojković, Zaječar, Nuši-ćeva 17/IV

Toma Popović, Lipolist kod Šapca Davorka Dučić, Male Mune 96, kod Rijeke

Dorđe Ćirić, Strumica, VP 2724-9

Mari Smojver, Rijeka X Streljnik 26 Lidija Dukić, Rijeka, Ovalića 16

Snežana Jović, Požarevac, Nevesinj-ska 25

Vladimir Tuntev, Ohrid, Ul. Vardar 11

Veselinka Didanović, Titovo Užice, Donja Pora 36/1

Duško Srdić, Kraljevo, Bogutovac 9 Leonardo Bošnjak, Konjic, Deseta hercegovačka brigada 9/VII

Dragutin Vurušić, Leskovac 8, Z. P. Štrigova, Međumurje

Miodrag Kuzmanović, Niš, Kraljevi-ća Marka 20-a

Anastazija Čikoš, Subotica, Felegi-jeva 3

Gordana Pejović, Titovo Užice, Stu-denačka 22

Sreto Tešić, Modriča, ul. Dujić Mi-ke 21

Anti Demeter, Kikinda, Koste Sre-dojeva 1

Dara Enver, Prizren, Sulj Đuta 22

Vlasta Rešetić, Beograd, Braće Ne-dića 1-a

Ilona Karlović, P. D. Panonija Du-boka, APV

mali oglasi

Hitno se prodaje pojačalo za solo gitaru marke „Eholet" BS-40 W i zvučna kutija ET-100-70 W — cena 560.000.- s. d. Upitati „Siluete" Beograd, Lole Ribara 5.

Prodajem doboš i veliku činelu sa stalcima jeftino, telefon 25-237, Romano Nenad, Bal-kanska 47, Beograd.

Novo! Aktuelno!

Original fotografije pevača i ansambla: Beatles, Rolling Stones, Dave Clark Five, Pretty Things, Mick Jagger, Paul Mc Cart-ney, Cliff Richard, Elvis Presley, Donovan, Gene Pitney, Ringo Starr i druge, možete nabaviti po ceni od 300 s. din. Fotografije su velikog formata 16x20 sm. Novac šaljite poštom na adresu: Đuričić, M. Jevrosime 22, Beograd, sa naznakom koje fotografije že-lite. Isporuka brza.

Povoljno prodajem „Bob Dylan" — četiri long-plej ploče (komad 10.000) dinara. Voji-slav Nikolić, Beograd, Đure Đakovića 6. Te-lefon: 22-613.

Prodajem po narudžbini najnovije i neupot-rebljavane ploče engleske proizvodnje, Branko Karas, Zagreb, Crnomerec 24.

PAZNA MUZIČARI I AMATERI!

Za nabavku električnih gitara, pojačala, mik rofona, bubnjeva i ostalih muzičkih instru-mentata „Daycord", Minchen, obratite se pis-meno na adresu, Perkov Roko, Sibenik, S. Macure 34, gde ćete dobiti prospekte.

Molimo „električarske" ansamble koji imaju solo i ritam gitaru da nam pošalju ali po što povoljnijoj ceni.

Klub diskofila „Mladi" NOVI BEČEJ, UL. 5. oktobar 33.

Vrlo jeftino prodajem najnovije ploče eng-leskih i američkih VIS-ova i pjevača. ZRINJŠČAK PREDRAG, Zagreb — Varšav-ska 14/II.

Kupujem električnu gitaru „Hofner" i aranž mane Bič Bojsa, Roling stounsa i drugih. VLAHOVIĆ JENKI, Kosovska Mitrovica, Maršala Tita 211.

ADRESE

„INDEKSI" (Slobodan Misaljević), Sara-jevo, Hajduk Veljkova 14

„CRNI BISERI" (Vladimir Janković), Be-ograd, Kičevska 22

„ORFEJI" (Duško Božić), Subotica, Trg Lazara Nešića 8

„PLAMENIH PET" (Dragan Lazarević), Beograd, Lole Ribara 46

PREDSTAVLJAMO
VAM ANSAMBL

THE MAMA'S AND THE PAPA'S

MICHELLE PHILIPS

DENNIS DOHERTY

CASS ELIOTT

PREDSTAVLJAMO
VAM ANSAMBL ▶

JOHN PHILIPS

Uobičajeno je da se krajem godine prave liste popularnosti. Nije preuranjeno ako kažemo da je jedno mesto sigurno: najbolja nova grupa u 1966. godini biće Mama's and Papa's.

Dve devojke, Mišel i Kos, i dva mladića, Denis i Džon, inače bitnici, reprezentuju veliki deo mladih Amerikanaca, oduševljenih umetnošću, naročito antičkom, Bob Dilanom i muzikom na narodne motive. Osnovni razlog njihovog munjevitog uspeha je u tome što su uspeali da unesu nešto novo u pop-muziku. To novo je sinteza folk-muzike i modernog bita, svojstvenog engleskim grupama. Bio je to dvostruki udarac: oplemenjen je bit, a folk još više približen mladima. To nisu mogli učiniti laici. Svi članovi grupe su i ranije pevali i svirali folk, između ostalih i u grupi JORNEYMEN. Zbog izvanrednih individualnih kvaliteta i specifične boje glasa celog ansambla, Mama's and Papa's su imali veliki preduslov za uspeh. Oni su ga značajki iskoristili.

U februaru ove godine grupa je snimila svoj prvi hit: »Kalifornija sanja« (California dreamin'), kompoziciju koju su napisali Džon i Mišel. Melodija je ostala na američkom top-tventiju preko deset nedelja. Još se bura oko prvog uspeha nije stišala, a pojavio se famozni »Ponedeljak« (Monday, Monday), njihovo najkvalitetnije ostvarenje. Ovaj drugi hit je opet komponovao Džon Philips, a njegova ostvarenja još uvek sačinjavaju najveći deo repertoara ove grupe. To se može primetiti i na prvom LP-albumu od juna ove godine. Tu su i prva dva hita, a i neke već poznate kompozicije kao »The 'in' crowd«, »I call your name« i »You baby«.

U toku avgusta i septembra na mnogim top-listama u svetu nalazi se i novi hit ovog ansambla: »Video sam je ponovo« (I saw her again), što potvrđuje da su oni zaista grupa godine.

THE MAMA'S AND THE PAPA'S

RO...

MINA

LICNA KARTA	
ROĐENA	25. III. 1940. u BUSTO ARSIZIU
PRVI NASTUP	u VERSILIJU LETA 1958. GOD.
PRVI HIT	"NESSUNO"
POSLEDNJI HIT	"TA-RA-TA-TA"
PRAVO IME	ANNA MARIA MAZZINI
ADRESA	CORSO VITORIO EMANUELE 147 A, ROMA

pletnom opremom i mali studio. Bili su to »I SOLITARI«. Sa njima je Mina svakodnevno vežbala. Počela je povremeno da peva i u obližnjim lokalima, a krajem 1958. godine krenula je i na prvu turneju. Cela ruta putovanja protezala se kroz — Jugoslaviju! Tako su i Beograđani jedne večeri imali prilike da vide i čuju novog temperamentnog interpretatora, a kulminacija programa bila je pesma »NESSUNO«, njen prvi veliki uspeh. Slavu nacionalnih razmera Mina je osvojila u emisiji italijanske televizije »Ostavi ili udvostruči«. Ponude angažmana stizale su sa svih strana, a hitovi se redali jedan za drugim. San Remo joj je otvorio vrata 1960. i 1961. ali joj pružio i najveće profesionalno razočarenje u karijeri. Naime, 1962. godine Mina je bila ubeđena u svoj trijumf. U finale je dospela sa obe svoje pesme. Publika, koja je glasala listićima, podellla se i glasove razdvajila, tako da su njene pesme dospale na četvrto i peto mesto.

Krajem 1961. godine Mina je upoznala glumca Korada Panija, ali se ispostavilo da je to za nju bio nesrećan trenutak. Korado je bio oženjen, a Mini je ostao vanbraćan sin, koji je do temelja razrušio njenu veliku popularnost. Dojučerašnja obožavana milionerka našla se sama i ostavljena. Njenom ocu su uskraćeni krediti jer je ostao bez glavnog jemca — kćerke koja je primala milion lira za večer, pa je i on bankrotirao. Da nesreća bude veća, maja 1965. godine u automobilskoj nesreći poginuo joj je brat Deronimo.

Ali izvanredna snaga ličnosti ostvarila je na izgled nemoguće. Mina je počela ispočetka. Promenila je diskografsku kuću i snimila opet novu ploču — »Covek za mene«. I — publika se odobrovoljila. Bio je to nov trijumf.

Zahvaljujući svojim nezamenljivim kvalitetima i velikom talentu, Mina je danas opet prva dama italijanske pesme. Televizija joj je ponovo pružila gostoprimstvo, a svetske turneje redaju se jedna za drugom. Mina je jedan od retkih umetnika čiji su snimci figurisali ili figuriraju u bestseller-listama Japana, čitave Južne Amerike, SAD, Španije, Francuske. Sa dosta pouzdanosti se može reći da će nekadašnji »tigar iz Kremona« još dugo ostvarivati vrlo originalne interpretacije, kao što je ona u njenom poslednjem hitu »TA-RA-TA-TA«.

M I N A

O sam godina pevačke karijere obojenih blještavim bojama uspeha ali i surim bojama nedaća — to je njen dosadašnji bilans. Rođena je u porodici industrijalca i odrasla u Kremoni, okružena obiljem i bezbrižnošću. U šesnaestoj godini je napustila knjigovodstvenu školu, pošto je takva perspektiva nije oduševijavala. Prelomni trenutak njenog života nastupio je 1958. godine. Bilo je leto i Mina je sa majkom provodila odmor na moru, u Versiliji. Jedne večeri, u društvu prijatelja i uz muziku orkestra Narina Baretta, Mini je palo na pamet da zapjeva pesmu »Čista duša« i stvorilo dobro raspoloženje. To joj je pošlo za rukom. Od tog trenutka pesma je njena pasija broj jedan. Imučni tata je kod kuće odmah obezbedio svojoj kćerki orkestar od četiri člana sa kom-

KADA...

KLOD FRANSOA

GDE.

Klod Fransa je osvojio simpatije mladih Francuza, Belgijanaca, Švajcaraca, a ima pristalica i u ostalim zemljama Evrope. Njegov put do slave bio je težak i trnovit. Rođen u egipatskom gradu Ismailiji, kao dečak imao je prilike da nauči nekoliko stranih jezika. Maternji jezik mu je italijanski, a sa decom naučio je da govori i piše arapski. Kako je najveći deo trgovine pripadao Grcima i Englezima, bio je primoran da savlada i ta dva jezika. Francuskim je besprekorno vladao. Svoju muzičku karijeru je počeo pre dvanaest godina, ali ne kao pevač. Prvo je bio bubnjar u jednom orkestru, zatim voditelj programa, pa šef orkestra, a onda je proveo godinu dana kao učitelj i demonstrator najnovijih igara u najpopularnijim pariskim kabareima: prikazivao nove igre i pomagao gostima da ga imitiraju. Taj period mu je ostao u vrlo lepom sećanju, a kasnije mu je koristio pri sastavljanju sopstvenih pevačkih programa.

Danas je Klod Fransa jedan od francuskih pevača sa vizuelno najizgrađenijim numerama. On je svestrana i kompletna umetnička ličnost: vrlo dobro vlada bubnjar-skim palicama i gitarom, sam piše tekstove za svoj repertoar, a delimično i melodije. Kao i mnogi drugi francuski pevači, i on se bavi »preslikavanjem« anglosaksonskih hitova, ali su njegovi najveći uspehi baš sopstvene kompozicije (»Isto kao da si se vratila«, »MEME SI TU REVENAIS«). Zanimljivo je da Klod Fransa ima nadimak Klo-Klo, koji potiče od njegove majke. U privatnom životu veliki hobi mu je brza vožnja sopstvenim »ferarijem«. Od pevača ceni iznad svih Net Kola, pa Zak Brela, od muzičara i kompozitora Debisija, Ravela, Baha, Kaunt Benzija. Ovo leto Klod Fransa je proveo na turneji po Francuskoj. O njegovoj nesmanjenoj popularnosti svedoči i najnoviji snimak »JE TIENS UN RIGRE PAR LA QUEUE«, koji je ponovo u svim bestseler-listama.

LIČNA KARTA

ROĐEN	U ISMAILIJI (EGIPAT) 1. 11. 1942.
PRAVO IME	KLOD FRANSOA
PRVI USPEH	"LEPE, LEPE, LEPE" (BELLES...)
ŽIVI	U PARIZU
ADRESA	M. PLEDERMAN AG. SCRIBE 28, GRANGE BATELIERE, PARIS

KAKO.

dżuboks
magazin

BOB DYLAN

